உபநிடதம்.

மூலமும் - உரையும்.

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்.

மெய்யுடைய வடியார்மேல் விருப்புடை
யான் கருப்பூர விளக்குப்போலென், பொய்
யுடைய வருள்போதப் பொருளுடையா னரு
ளுடையான் பொறியைந்தானு, மையுடைய
மனத்தாலு மயக்குடையார் மதங்களைத்தக
ர்க்குங், கையுடைய முகமுடையான
கமுடையான் றனைக்கருத்திலிருத்தல் செய்வா
ம் (இதன்பொருள்.) சத்தியத்தையுடைய அடி
யார்மேல் விருப்பத்தையுடையவன் - கருப்பூ
ரதீபம்போல என்று பொய்யுடைந்து போ
க அருளிய போதமாகியபொருளை யுடையவ
ன் - அருளையுடையவன் - பஞ்சேந்திரியங்களா
லும் இருளையுடைய மனத்தாலும் மயக்கு
டையவர் மதங்களைத் தாய்கெடுதல் செய்வி
க்கும் கையையுடைத்தாகிய முகத்தையுடை
யவன் - எல்லாருள்ளத்தையுந் தனக்கிருப்பிட
மாகவுடையவன் - பரமசிவன் றுமகனானை

க்கருத்தினிடத்திலிருந்துவாய் என்றவாறு (க)

[குருவணக்கம்.]

தானிவன்றா னவனெனப்பே றநவின்றறியா
தேயுழன்ற நாயினேற்குத், தானமருநிலையி
துவே தாத்தவுப சாந்தமிது தானேதானு,
மோனமொழி யிதுவெனநான் மறையினுப
நிடதமொழிமுடிவுகாட்டு, ஞானகுருதேசிக
னை நாவகத்தும் பாவகத்து நவிற்றுவாமே.*

இ-ள், நான் இவன் தான் அவன் என்கிற
கற்பனையைச் சொல்லி அறியாது அலைந்து
திரிந்த அடியேனுக்குத்தானும் அமருகின்ற
நிலை இதுவென்றும், வேதாந்தவுபசாந்தம்
இதுவென்றும், தானேதன்மயமாகு மௌ
னவசனம்இதுவென்றும், நாலுவேதங்களிலு
சொல்லப்பட்ட உபநிஷத்வாக்கியங்களது மு
டிவைக்காட்டிய ஞான குருதேசிகனை நாவினி
டத்தும்பாவினிடத்தும் துதிப்பாய். எ-று (உ)

[அவையடக்கம்.]

ஓதுசுருதிசனுங்கி னுபநிடதமென்னுங்கி
னுரைகடோய்ந்து, போதுமொருவேதாந்த
சொரூபானந்தப் பெயரைப்புனைந்த நூலி,
னீதிபெரி யோருரைப்ப வதனையன்பொன்றி
ல்லாதநெஞ்சினல்யா, னுரைவுகொடிதுபி
யெனத்தியாமையும்வெளியாக்கினேனே

இ-ள். அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்ட வேதங்கள் நான்கிலும் உண்டான உபநிஷத்து முப்பத்திரண்டிலுமுள்ள பொருள்களைத் தேர்ந்து வந்த ஒப்பற்ற வேதமுடிவான சொரூபானந்தமென்னும் பொருளைத் தெரிந்த வடமொழி ஞானநூலின் மகிமையை மகத்துக்கள் சொல்ல அதனைப் பற்றியொன்றுமில்லாத மனதினாலே யான் ஆதரவுகொண்டு தமிழ்ப்பாடலாக இந்நூலைச் சொல்லி எனது அறியாமையை வெளிசெய்தேன், எ-று, ... ௫)

பாயிரம் - முற்றிற்று,

நூல்.

[ஞானசாதனநிலை.]

பொன்போல விளங்குமனஞ் சஞ்சலத்தா
ரிருங்காய் புத்திவிசாரித் தறியும் பொலிவ
தனை லவாற், இப்போல விலையெனலா லக
ங்காரமதனா ரதனைநிராஞ் சித்தமொரு தன்
மையினுளையா, பிப்போலுஞ் சலனமன ம
னையாம விருத்தி விசாரிக்கும் புத்தியினை
மெய்ப்பொருட் பால்விடுத்து, வன்போடு வ
ருமகங்காரத்தினை புக்கடிந்தால் வைத்தவிட
த்திருந்து சித்த மகத்துவமுந் தருமே... *

இ-ள். இச்சாசொரூபமாயிருக்கிற பொன்

போலப் பிரகாசிக்கின்ற மனமானது சஞ்ச
ல வியாபாரத்தால் குரங்குபோல்வதாகும்.
புத்தியானது சகலத்தையும் விசாரித்து அறி
கின்ற பொதுவுடைமையால் சன்னிதா
வியாகச் சகலத்திரங்களையும் அறிகிற பாம்
பு போல்வதாகும். நிதானமாக சொரூபமாயி
ருக்கின்ற அகங்காரமானது தனக்குச் சமா
னமில்லையென்று செருக்குற்று நிற்கையால்
மதத்தினால் தன்னை மறந்திருக்கிற யானைபோ
ல்வதாம். நிகிருஷ்ட விஷயத்திலே தனக்
குத்தானே ஒப்பாயிருக்கிற சித்தமானது வி
ஷயவாசனையை ஏகாக்கிரஞ்செய்கின்றமை
யால் கஞ்சிவார்க்கிறவன் பிறகே திரிகிற நாய்
போல்வதாகும். ஆசையால் பின்னல்போலத்
தோன்றுகிற மனத்தைச் சலிப்படா
மல் நிறுத்தி விசாரணை செய்கின்ற புத்தியை
த்தானே தானாயிருக்கின்ற அறிவுடனே கூட்
டி வலிமையோடு எழுகின்ற அகங்காரத்தை
யும் கொன்று சித்தமானது வாசனாக்ஷயமா
ய்ப் புத்திக்குச் சாக்ஷியான சைதன்னியத்தை
ப் பிரகாசிக்கப்பண்ணும். எ-று........ (௧)

[இதனையிதுவேயறியுமென்றல்.]

சத்தமுத லைந்தனையும் பொறிக ளறியும்
பொறிக டம்மைத்தானு யொத்தகரணமதறி

யுங் கரணத்தை யறியுமியிருபினாத்தானு, நி
த்தியமா யிருந்தறியுஞ்சாட்சியகண்டாகார நீ
ங்கி மேலாய், யித்தனையும் பகுத்தறியு மறிவுவ
டிவாயிருப்ப தியல்பதாமே............*

இ-ள். சத்தியாதியாகிய நாமரூபாத்து ம
கவிஷயங்களைச் சுரோத்திராதிகளான ஞானே
ந்திரியங்களறியும், அந்தஞானேந்திரியங்களை
த் தானுமாயிருக்கின்ற அந்தக்கரணமறியு
ம். அந்த அந்தக்கரணத்தைச் சீவனறியும் அ
ந்தச்சீவனை சிவசாக்ஷி அறிவின்றி யிருந்து
அறியும். அகண்டாகாரவிருத்தி நீங்கி மேலா
ய் இவைகளையெல்லாம் அறியுமறிவே சொரூ
பசுபாவமாம். எ-று. இதற்கு- விஷயமுதல்சா
க்ஷிவரைஒன்றையொன்று அறியுமாறு கூறியது

{ அறிபொருள் அறியப்படும்
பொருள்களினியல்பு: } (p)

விடயமறிந் திடும்பொறிகள் விடய
மாமோ மிக்கபொறி யறிகரணம் பொறிகளா
மோ, வடையவறி சீவனந்தக் கரணமாமோ
வதனையறிந்திடுஞ் சாட்சி சீவனாமோ, தடைய
றவொன் றனையறியுமொன் றுமேலாஞ் சாட்சி
யையொன்றுலறியத் தகுமோதானு, யிடை
யறவொன்றிலருமெனிலதனைக்காண்டற் கே
துண்டாமதுவாகி யிருந்துகாணே.......

இ-ள் கடாதிகளைப் பார்த்து அறிகிற இந்திரியங்கள் கடாதிகளாகாவாம். இந்திரியத்வாரத்தாற் புறப்பட்டுக் கடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற அந்தக்கரணம் இந்திரியமாகமாட்டாது. அவ்வந்தக்கரணத்தை அறிகிறசீவன் அந்தக்கரணமாகாது சீவனை யறிகிற சீவசாக்ஷி சீவனாகாது. தடையில்லையாக ஒன்றனை ஒன்று அறியும் இவற்றுக் கெல்லாமேலான இந்தச் சாக்ஷிய சைதன்னியமாத்திரமாயிருந்தால் அதனை யறிய வேறொரு அறிவில்லாதபடியினாலும் இந்திரியகோசரமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமெல்லாம் சைதன்னிய விவர்த்தமாகையாலும் அந்தச்சைதன்னியத்தை அறிவதற்கு வேறொன்றுக்கு டோமா இடையறமைல் ஒன்றாயிருக்குமையினாலும் அதனை யறிதற்கு உள்ளது யாது சைதன்னியாகாரமாயிருந்து அதனை யறிகிறது - இதற்கு - விருத்திஞானசாக்ஷி வரைக்கும், ஒன்றையொன்றறியுமிடத்து அறியும் பொருள் அறியப்படும் பொருளாக நின்றது கூறியது .... (௩)

[விருத்திஞானத்திரயவியல்பு,]

மெய்யான விருத்தி யகண்டாகார விருத்தி விசேஷவிருத்தியொடு வையவிருத்திகளை மூன்றாகும், மாயமலவிருத்தி விடயான்ஞா

னம் போக்கியம் விடயந்தோற்றுவிக்கு மக
ண்டமெனும்விருத்தி, துரபிதஞ் ஞானத்தை
ப்போக்கியச்சாட்சியையே தோற்றுவிக்கும்
விவேகவிருத்தியு மகண்டாஞ்ஞானம், போயி
டச் சியஞ்சாட்சிபூரணமோ மாறும் போதநிலை
யொருத்துமெனப் படுகின்றான் மறையே.

இ-ள். மனோவிருத்தி அகண்டாகார விரு
த்தி விவேகவிருத்தி என்னும் விருத்திமூன்றா
கும். இவைகளில் மனோவிருத்தியானமான
து கடாதிவிஷயத்தை மறைத்திருந்த அஞ்
ஞானத்தைப் போக்கிச்சீவனுக்கு அவற்றை
த் தோன்றச்செய்யும். அகண்டாகார விருத்
தி ஞானமானது கூடஸ்தனை மறைத்திருந்த
அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கூடஸ்தனைத்
தோன்றச்செய்யும். விவேகவிருத்தி ஞானமா
னது சொரூபவியாபகத்தை மறைத்திருந்த
அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கூடஸ்தனையும்
வியாபகசைதன்னியத்தையு மேகமாக்கித் தா
னும் அந்தவறிவினிடத்தடங்கிப் பிரபஞ்சத்
தோற்றவையும் மித்தையாக்குமென்று
நான்குவேதங்களுஞ் சொல்லும்.-ரு. இவ்வி
ருத்தித்திரயஞானத்தால் அஞ்ஞானநிவிர்த்
தியுஞ் சொரூபதோற்றவுங் கூடியது (ச)

[ஞானி அஞ்ஞானி விருத்தி நிலைமை.]

மிக்கபராதீனாகமேயுலகமெலாமதில் விருப்புவெறுப்புநேர்ச்ச தொக்கமன விருத்தியணுமாத்திரமாவறிவகண்டசொரூபமாகு, மக்கதிக்கோடருமிவனுவாமனவிருத்தியகண்டமாகத், தக்கபிராரத்துவசத்தராகிப் பிறந்திறந்து தளர்கின்றார்.............. ௯

இ-ள். அஞ்ஞானத்தை உள்ளாக விளங்கும் மேயுலகமெல்லாம் ஆந்த வுலகத்தில விருப்புவெறுப்ப அற்றோராயமேனுவிருத்தி அணுமாத்திரமாக விருப்பினுமகண்டாகாரசொரூபமாகியிருக்கும், அப்படிச்சேர விசாரணையில்லாத அஞ்ஞானிகள் அப்படி அற்றதாக மனோவிருத்தி அகண்டாகாரமாகப்பற்றுத் தமக்குத் தக்க பிராரத்துவ வசத்தராய்ச் சனனமரணத்தில் அழுந்தியிருந்துகிறார். எ-று. (௯)

[உபரதிவைராக்கியஞானபலன்.]

தோற்றுமுபரதிவைராக்கிய ஞானமூன்றினைகமொடாழித் பட்டாரு, வேறுறுமுபரதியுடையார் பிரமாதி பதங்களை நிகழ்விலாகதுப்பி, போற்றும்வைராக்கியர்க்கு மப்பக்கமண்டாரு னம் பொருந்திற்கு ... சால்நறிய தனிமுதத்தி ஈரியாநந்த ... தகைமையாமே.............. ௰

இ-ள், முத்தியடைவோர்க்குஉண்டாவன.
உபரதி வைராக்கியம் ஞானம் எனமூன்றும்,
இவற்றுள் பெண்டுபிள்ளை பண்டபதார்த்தங்
களிலே யான் எனது என்கின்ற அபிமானம்
நீக்கினதற்கு உபரதியென்றுபேர். ஒருவருக்
கு ஞானவைராக்கியமில்லாமல் உபரதிமாத்
திரமுண்டானால் அவர் சரீராந்தத்தில் பிரம
லோகாதிபதங்களையடைபவர். அந்தப் பிர
மாதிபததிரஸ்காரமே வைராக்கியம். ஒருவரு
க்கு ஞானவுபரதியில்லாமல் வைராக்கியமா
த்திரமுண்டானாலும் ஞானமில்லாமல் உபரதி
வைராக்கியமுண்டானாலும் அவருக்குஇகலோ
கத்திலே புகழ்ச்சியும் சரீராந்தத்தில் பரத்தி
லே பிரமலோகாதியுண்டாம். ஆத்துமசொரூ
பத்தை யறியவே தே ஞானம் ஸம்ஸ்க்கார பல
த்தினால் ஒருவருக்கு ஞானவைராக்கிய வுபரதி
மூன்றுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்குஉபரதியும்
ஞானமுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்குவைராக்
கியமும் ஞானமுங்கூடியிருக்கும் ஒருவருக்கு
வைராக்கியமும் உபரதியுமில்லாமல் ஞான
மாத்திரம் பொருந்தியிருக்கும் ஆகிலும் அவ
ர்க்கு இவ்வாறு வாயா லளவிட்டுச் சொ
ல்லக் கூடாததாகிய ஒப்பற்ற மோக்ஷம் உண்
டாமென்று ஆத்தும விசாரம் பொருந்தினவ

ர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று ....(௬)

திரிபுடியியல்பு.

மெய்வாய் கண்மூக்குச் செவியா லுண்பது விடயம் விடயமியாவும் ஐவாயிலா லுணவுற்றுணர்ந்தமனவிருத்தி யவையவிவ தாகிப், பொய்வாயிற்செயல்களெல்லாந் தனதாநின்றிடல்சீவபோகம்வேறாய்த், தைவாய்வெண் பிறைபோலத்திரிபுடிக்குஞ்சமசாட்சிதானேதானும்(இ-ள்) சுரோத்திராதியாகிய ஞானேந்திரியங்களினால் அநுபவிக்கப் படுவது விஷயம். அவ்விஷயங்களனைத்தையும் அவ்விந்திரியங்களை யுற்று ஐந்தலை நாகம்போலவறிவதுமனோவிருத்திஞானம் அவைகளையறிந்துமனத்தோடுங்கூடி இந்திரியச்செயலனைத்தையும்தனதாகப்பாவிப்பதுசிதாபாசன்- இவைகளில் வேறாய்த் தைமாதத்தில்தோன்றிய வெள்ளியசந்திரப்பிறைபோலச் சமனாய் இந்தத்திரிபுடியை நிர்விகாரமாயிருந்து அறியுஞ் சாட்சிதானேதானாகிவிளங்குமெ,று - இ,ல். காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருள் என்னுந் திரிபுடியும் அதின்சாட்சியுங் கூறியது .. (எ)

(அஞ்ஞானிகளியல்பு)

ஓதரியவஞ்ஞானந் தனையறியா வுணர்விதற்

கோருறுஞ்சூலம், ஆதலம் மனோவிருத்தியவைய
கற்றியொளிர் தன்னையறியு மகண்டாகாரங், காத
லினலருளிபசற்குருவருளாற் பெறுமகண்டா
காரமாகுஞ், சாசுமேதாகியிருப்பதே த
துசொரூபசாட்சியாமே ....*

இ-ள், ஓதுதற்கரிய அஞ்ஞானமாவது தன்
னையறியாத சீவவறிவு இந்தஅறிவை நிதஜியம்
பண்ணுவதற்கு முக்கியகாரணமமனோவிருத்
தியாம்- அந்த அஞ்ஞான மனோவிருத்திகளை
நீக்கிச் சாட்சியாயிருந்தஉடல்களை தன்னிய
த்தை யறிவது அகண்டாகாரவிருத்திஞானம்
அன்பினலருள்செயப்பட்ட சற்குரு கிருபை
யினைபெறப்பட்டதிங்கு அகண்டாகாரவிரு
த்துக்குசாக்ஷமாயிரு தறிவதுமாகு அதுவே
சொரூபசாக்ஷியாகு ... ம், அஞ்ஞான
ம் மனோவிருத்து அகண்டாகாரவிருத்திசொரூப
சாட்சி இவைகளின்னியல்பு ... இயது .... (அ)

(விருத்தியுஞ்சீவனும்விடவாகல்,)

விருத்தியுஞ்சீவனும்விடயத்தினைப்பார்க்கி
ற்பெரிதாம் - விருத்தியின்ஞானம்விடயாஞ்
ஞானத்தையகற்றில், விருத்தியுஞ்சீவனும்வி
டயாகாரமதாமதுபோல் விருத்தியுஞ்சீவனு
ஞ்சத்தாகாரமதாயமைந்தால், விருத்தியைச்

சீவனைவிடயத்தினையறியுஞ்சாட்சி- வேந்தனை
சையாதிருந்துமேன்மையைபெறுந்திறப்போல,
விருத்திவிடயஞ்சீவன் சாட்சியிலைதோன்ற
விபுவாவன் ஞானியெனவிளம்புமுபநிடதம் ௬
இ-ள், விருத்தியுஞ் சீவனும் விஷயத்தினை
ப்பார்க்கிலும் வியாபகமாகும் எங்ஙனமெனி
ல் விருத்தி ஞானமானதுகடாதிவிஷய வஞ்ஞா
னத்தைப் போக்கினால் அப்போது விருத்தியு
ம்சீவனும்விஷயாகாரமாம் அதுபோலவேவிரு
த்தியும் சீவனும் அகண்டாகார ஞானத்தினால்
சீவசாட்சியாயிருக்கின்றகூடஸ்தனைமறைத்தி
ருந்தஅஞ்ஞானத்தைப் போக்கி அந்தகூட
ஸ்ததெரிசனம்பண்ணித் ததாகாரமானால வி
வகாரதசையிலே அரசனானவன் தன்பதியிலி
ருந்துகொண்டு தேசசமாசாரங்களையெல்லா
ம்அறிந்துமேன்மையைப்பெறுகின்றதிறமை
போலவிருத்தியையுஞ்சீவனையும் விஷயங்களை
யும்சாட்சியாய் நின்று அறிவன்- இப்படிப்ப
ட்ட- ஞானியானவன் இந்தத்திரிபுடியும் சா
க்ஷியுந் தோன்றாத பரிபூரண சொரூபத்தைப்
பார்த்து அதுவாவன் என்றுவேதாந்தஞ்சொ
ல்லும்-எ-று- இ-ள் -விருத்தியும்சீவனும் எந்
தவிடயத்தைப் பார்த்தாலும் அதுவாகையா

லேசின்மாத்திரமானவிடயத்தைப் பார்த்தாலும்
அதுவாவனென்பது கூறியது. . . . . . . (௯)

{ விஷயமுதல்சாக்ஷியனையிலொன்
றற்கொன் றுவிசேடமாமாறு, }

போற்றிய விந்திரியமின்றி விடயமெலாந்
தோன்று, பொறிகளைந்துங் கரணமின்றிப்
பொலிவெய்டுதோன்றுவால், சாற்று கரண
மூஞ் சீவனின்றியக்காற் றோன்று சாட்சியன்
றிச்சீவனிலை தானுணர்வுந் தோன்று, தாற்றலிரு
விந்திரியங்கள் விடயமட்டுமறிய - மவ்விரண்டு
ங் கரணமறிந்திடு மவையுமென்றினையுந், தேற்ற
மொடுசீவனறிவுறுமவைநான்கினையுந் - தெளி
ந்தறியுஞ்சாட்சி யதீதப்பொருளா மிதுவே.

இ-ள்-போற்றப்படுகின்றஞானேந்திரியங்
களில்லாமல் விஷயங்களைந்துந்தோன்றாது
கள்- அந்தக்கரணமில்லாமலவ்விந்திரியங்க
ளைந்துந்தோன்றாதுகள் சீவனில்லாமல் அந்
தக்கரணம்தோன்றாது - சீவசாட்சியில்லாமல்
சீவனிலையினுணர்ச்சிதோன்றாது - ஆகையால்
இந்திரியங்கள் விஷயமட்டுக்குமறியும் - விஷ
யங்களையும் இந்திரியங்களையும் அந்தக்கரண
மறிந்திடும்- அந்த விஷயேந்திரிய கரணங்க
ளைத்தெளிவோடுசீவனறியும்- இவைநான்கினை

யம் சிவசாட்சி கெளிர்க்குஅறியுடுநிகச்சாட்
கிகைதலம் .விபமெ வதிகப்பொருளாம்-எறு ம
(அலட் சாத்திரயசாக்ஷி-)

கற்பனைசெய்ய வத்தைகசல் ஒமன்றிலுக்கு
ஞ்சாட்சி-கலந்திகாருக ்மையினிலருங்காட
சிகூறிற், கிடயாவுங் சாககிரத்திற் சாடகிதா
னே-செ கசாடகியா யிராகரு ந் தியக்கமான-
சொர்பனத்தின் படனவிருசதி சனககேகசாட்
சி-சூனியமாஞ்சுழுத்தியிலன்று னமான, உ
ற்பநெறியானந்தமகர்கேசாடகி யனைத்தினு
மிவ்வாறிருந்தோர்ந்தறியுங்காணே......*

இ-ள்-சற்டனையாயிருக்கும் சரீாத்திர யத்
தைப்பற்றிய அவஸ்தாத்திரயத்திற்குச் சாக்ஷி
யானது பொருந்தியும் பொருந்தாய லும் மிரு
க்கு மனுபவங்க றவேலர்டிவ கித்துவிலாசமா
யிருக்கும் சாககிரத்திலே சாக்ஷியானது தப்
தாயப்பின்னடப் போல துவய் ஆகம் எம்கிற
சீவாத்துமபக்ஷமாகியும்நிருவிகாரதிமுல்சக
ச்சாக்ஷியாகியு மிருககும். இந்தச் சாககிரத்து
வாசனைமயமாகியசொர்டனுவஸ்தையில்கமல
பத்திரோதகம்போல்அந்தராத்ம பக்ஷமாகி
யும் நிருவிகாரத்திலைஸ்மலேலவிருத்திசகுச்சா
க்ஷியாகியு மிருக்கும். இந்தச்சொர்பன[illegible]க்

கிரப் பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றிற்கும் பீஜமாகி
யும் அப்பிரபஞ்சத்தோற்றமற்றிருக்கிற சுழு
த்தியவஸ்தையிலே லோகவிவகாரத்திற்குச்சூ
ரியன்போலப்பரமாத்துமயக்ஷமாகியும் திருவி
காரத்தால் அஞ்ஞானரூபமான அற்பமறியா
ஸ்வருகின்ற ஆனந்தத்துக்குச் சாக்ஷியாயிருக்
கும் இம்மூன்றினுமிப்படியிருந்தறியும். எ-று.

விருத்திஞானத்திரயத்தால்
அஞ்ஞானத்திரயநிவிர்த்தி.

அரியவிருத்திகண்மூன்றாலகலுமஞ்ஞானங்
களின்னமாய்ந்து கூறில், தெரியுமனவிருத்தி
யினால் விடையாஞ்ஞானங்களெல்லாஞ் சிதை
யுமேலாய்ப், பிரிவிலகண்டாகாரவிருத்தியிற்
சாட்சியை யறியாப்பந்தநீங்கும், உரியவி
வேகவிர்த்தி யகண்டாகாரமுங்கடந்தங் கொ
ன்றுமன்றே (இ-ள்,) அரிதாகியவிருத்தித்திரி
புடியினால் அஞ்ஞானம்நிவிர்த்தியாகும். இன்
னம் ஆராய்ந்துசொல்லில்தெரிகின்றமனவிரு
த்திஞானத்தினால் விஷயவஞ்ஞானங்களெல்
லாமழியும் இதற்கு மேற்படப் பிரிவில்
லாத அகண்டாகாரவிருத்திஞானத்தால் கூட
ஸ்தனை யறியாதபடி மறைத்திருந்த அஞ்ஞா
னம்நீங்கும். முத்தியைத்தருதற்குரியவிவேக

விருத்திஞானம் அகண்டாகார விருத்தியையு
ங்கடந்து அகண்டாகார விருத்தியுஞ் சீவனு
ம் சிவசாக்ஷியுமாகிய இம்மூன்றையுஞ் சுத்
தசைதன்னியமாக்கித் தானும் ததாகாரமா
ம்.என்று... .... (௰௨)

(தத்துவவுற்பத்திலயக்கிரமம்)

பேசரிய பரத்தினிலோர் பாகமதா மூலப்பிர
கிருதி தோன்றும்; அதிற்சாத்திக மாமாயை, அச
னிதிற் றோன்றும் ராசத அவித்தை சீவ னிதிற்
றோன்றுந் தாமதத்தாவரணவிட்சேபமதா
கும்; குசகவிட்சேபமதிற் சூக்கும பூதமதாகும்
சூக்கவுட விருசுணைத்தாற் றோன்றிடுந் தாமத
தின், மாகில்பாஞ் சீகரணமதாலையம்பூதவடிவா
யதிற்றூலசடந் தோன்றுமெனத் துணிவ்வாறுட
ங்கும்-(இ வ்·) அவாங்மனோகோசரமாயிரு
க்கின்ற பிரமத்தினிடத்தில் விவர்த்தமாக இர
ச்சுவில் சர்ப்பத்துவம்போல் மூலப்பிரகிருதி
யென்கிற ஒருசத்தி தோன்றும்; இந்தச்சத்தி
க்கு விகிருதமான சத்துவம் ரஜசு தமசு என
மூன்றுகுணமுண்டு இதில் சத்துவ குணத்தி
ற்கு மாயையென்றும் அகாரகாரண சரீரமென்
றும்பெயர்· இந்தமாயையில் சைதன்னியப்பிர
திபிம்பமாகிய ஈசுவரன் தோன்றுவன். இவ

ஞனுக்குசர்வக்கியனென்றும்பெயர். இந்தவீசு
வரன் சத்துவத்தின் ரஜசசத்துவந்தமசாகிய
மூன்றுகுணத்திலும்பிரதிபிம்பித்துமுத்தொ
ழிலையும்நடத்துகையால் இவற்கு பிரமாவிஷ்
ணுருத்திரனென்றுபேருண்டாயிற்று இரசோ
குணத்துக்கு அவித்தையென்றும் சீவகாரண
சரீரமென்றும்பெயர். இந்தஅவித்தை களில்
சைதன்னியபிரதிபிம்பமான சீவர்கள் தோன்
றுவர்கள். இச்சீவர்கட்குக்கிஞ்சித்ஞ ப்கிதாயா
சன் என்றும் பெயர். சீவன் ரஜஸின் சத்துவ
ம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிறமூன்றுகுணங்களில பிர
திபிம்பிக்கையால தத்துவஞானி யென்றும்
காமக்குரோதனென்றும் சோம்பு நித்திரை
யுடையவனென்றும் பெயராச்சுது. தமோகு
ணத்தில் ஆவரணம் விடேசபம் என்றிரண்டு ச
த்திகளுண்டாம் (அ) தில்ஆவரணசத்தியானது
ஈசுவரனுக்கும் சீவன்முத்தருக்குந்தவிர மற்
றைச்சீவருகளெல்லாம் சரீரத்திரய சாக்ஷிலக்ஷ
ணன்னியங்களை ஒன்றையொன்று பேதந்தெ
ரியவொட்டாமல மறைக்கும். இந்த ஆவரண
ம் நீங்கினதே முத்தி. விக்ஷேப சத்தியினிட
த்தில அபஞ்சீகருத சூட்சும பூதங்கள்தாம
தின் முக்குணத்துடனே பிறக்கும். இந்த

பஞ்சபூதங்களின் தாமதசத்துவகுணமுற்பா
தியிலே சமஷ்டி வியஷ்டி ரூபமாகவுண்டான
து அந்தக்கரணம் - ௫, பிற்பாதியில் வியஷ்டி
ரூபமாக வுண்டானது சுரோத்திராதிகளான
ஞானேந்திரியம் ௫ - தாமதகுண ரசோகுண
முற்பாதியில் சமஷ்டி வியஷ்டி ரூபமாகவு
ண்டானவைகள் பிராணாதிவாயுக்கள் ௫. பிற்பா
தியில் வியஷ்டி ரூபமாக வுண்டானது வாக்கா
தியான கன்மேந்திரியம் ௫ இந்தச்சாத்துவி
கத்தினுடைய ராசதத்தினுடைய சூக்ஷ்ம சரீரமெ
ன்று சொல்லப்படும் இவ்விருபத்தஞ்சு தத்துவங்க
ளுமுண்டாம் - சீவர்களுமனேகரானபடியினா
ல் இந்தச்சூக்ஷ்ம சரீரமும் அனேகமாகவிரு
க்கும் - சூக்ஷ்மபஞ்சபூததாமத தமோகுணத்
தில் பஞ்சீகிருத ஸ்தூலபஞ்சபூதங்களுண்டா
ம். இந்தப்பூதத்தினின்றும் ஆறுதத்துவமா
ய் நால்வகைப்பிறப்பாய் எழுவகைச்சாதியா
யிருக்கின்ற ஸ்தூலசரீரங்கள் தோன்றும் - இப்
படிதோற்றின ஸ்தூலசரீரமான அன்னமய
கோசதத்துவம் கா. சூக்ஷ்ம சரீரதத்துவம் -
உ௰ - பூதம் - ௫ - மாயை அவித்தை ஈசுவரன் சீ
வன் பிரமம் - ௫ - ஆறு தத்துவம் ஈகா இந்தமு
ப்பத்தாறில் அன்னியமாயிருக்கிற பிரமம் நீங்க

லாக்கற்பிதமாயிருக்கின்ற தத்துவம் ஈறும்
பிரகிருதியிலேதோன்றினபடியே சகலமும் பி
ரகிருதியிலொடுங்கிப் பிரகிருதியும் பிரமத்தி
லொடுங்கும்.எ-று ....(௰௫)

(பிரகிருதிமுதலியவற்றினிவிர்த்தி.)

பகர்வரியமுதற்பொருளின் விவர்த்தமெனு
மப்பகுதியிந்தவுலகமெய்யாய்ப் பார்த்திடு
தன்மாயை, பகமுடலென்றிருப்பதுவே பவி
த்தைதத்துவங்களனைத்தையுந் தானெனவட
றைப்பதாவரணம் விடைய, சகவிருதய வி
ட்சேப மிவைகளொடு மடைவே தொலைதல்
பரிபூரணத்தாற்சோதனைதற்பதத்தான், மிசு
வுணரும் தொம்பதத்தாற் றத்துவஞானத்தா
ல் விதேகமுத்தியதனுடு மவிடப்படுதலவீ
டாம்.(இ-ள்.) சொல்லுதற்கரிதாகிய அதிஷ்
டான சைதன்னியத்தினிடத்திலே விவர்த்த
மாக ஏகதேசத்திலுண்டாய்த் தனக்கு அதி
ஷ்டான சைதன்னியமாகிய பிரமத்தைத்தா
னே பிரபஞ்சமாகத்தோற்றுவிப்பது பிரகிரு
தி-இந்தநாமரூபாத்மகமான பிரபஞ்சத்தை
ச் சத்தியபுத்தி பண்ணுவதுமாயை-சரீரத்திர
யத்தையுந்தானெனப்பண்ணுவது அவித்தை
இருபத்தொன்பது தத்துவத்திற்கும் பேதந்

தெரியவொட்டாமல் தானென்னும்படி மறை
ப்பது ஆவரணம் - விஷயசுகத்தையிச்சித்து
எழும்பினவிருத்தி விக்ஷேபம்· இவையைந்து
ம் முறையில் யதார்த்தமாகிய பரிபூரணஞா
னத்தினால் பிரகிருதியிடம் தற்பதசோதனையில்
அதிஷ்டானசைதன்னியஞானத்தினால் மாயை
யும்- த்வம்பதசோதனையில் சீவசாட்சியைய
றிதலால் அவித்தையும் தத்துவவிசாரணையால
ஆவரணமும் - விதேககைவல்யத்தால் வி
க்ஷேபமும்-தொலையும்-இவ்வைந்தாலும் வி
டப்படுதலே வீடாம் .... (௰௪)

(பிரம்மஸப்தாவஸ்தை·)

சோதி தானாயிருந்தாற் பிரமமாமாயை
யிலேதோய்ந்தாலீசன், சாதல் விச்சையிற்
கூடிற் சீவனும் பிரமதாகாரணற்றோய்ந்தான்,
மேகஞுமிந்திரியஞ்சேர்ந்தாற் பிரமாணமறியா
தவிடயத்தெய்தல், யாதனுவே பிரமேயம
திவதிற்போந்தாற்பலமேழவத்தைகூடும்...*

இ-ள். ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கின்றசைத
ன்னியம் நிருபாதிகமாக இருந்தால் பிரமமெ
ன்றுபெயர்· மாயையில்பிரதிபலித்தால் ஈச்
வரனென்றுபெயர்· இச்சாமயமாகிய அவித்
தையில் பிரதிபலித்தால் சீவனென்றுபெயர்-

கரணசபளிதமானால் பிரமாதாவென்றுபெய
ர்- மேம்பாட்டினையுடைய இந்திரிய சபளித
மானால் பிரமாணமென்று பெயர்- பரோக்ஷ
விஷயங்களிற் கூடில் பிரமேயமென்று பெய
ர்- பிரத்தியக்ஷ விஷயத்துடனே கூடில்பல
மென்றுபெயர்- இப்படி சைதன்னியமொன்
றே எழவஸ்தா நாமங்களைப்பெறும் எ-று-

(அஷ்டப்பிரமாணம்)

உற்றெதிரேகாண்டல்பிரத்தியட்சமனுமா
னமோங்குபுகைகண்டுநெருப்புண்டெனவே
யுணர்தல், மற்றுவமைமனைபசுப் போலென
ல் சத்தம்பெரியோர்வாய்ச்சொலருத்தா பத்
தி மதத்தவுடலதனா லற்றவுபவாசி யொளித்
துண்பா னென்றுணர்தலபாவமுன் பிலிடை
யொருகாலத்துமிலையென்ற, னற்றியவிம்மர
த்தினிற்பேயுண்டெனலைதிகநாட்டுமேல சம்
பவப்ரமாணமெட்டாய்நவிலும்.........*

இ-ள் எதிராகக்கடமுதலியவற்றை உற்றுக்
காண்பது பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் இதுசந்
தேகப்பிரத்தியக்ஷம் விபரீதப் பிரத்தியக்ஷம்
யதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷம் என மூன்றுவகைப்
படும் கட்டையைக்கண்டு கள்ளனோ தறியோ
வென்பது சந்தேகப்பிரத்தியக்ஷம்- கட்டை

பைக்கள்ளென்று நிச்சயிப்பது - விபரீதப்பி
ரத்தியக்ஷம் - கட்டையைக் கட்டையென்றறிவ
து - யதார்த்தப்பிரத்தியக்ஷம். அநுமானப்பி
ரமாணமாவது புகையைக்கண்டு நெருப்புண்
டென்று நிச்சயிப்பது - இது பிரதிக்ஞை ஏது
திருஷ்டாந்தமென்னும் மூன்றையுங்கொண்
டிருக்கும் - அவைகளில் பர்வதம் அக்கினியு
டைத்தென்பது பிரதிக்ஞை - தூமமுள்ளதா
லென்பதே ஏது - மகானசம்போலென்
பதே திருஷ்டாந்தம். பசுப்போலிருக்குமது மா
வென்பது உவமானப்பிரமாணம். சத்தப்
பிரமாணமாவது உண்மையைச் சொல்லுகிற
பெரியோர்களது வாய்ச்சொல்லாம். அருத்தா
பத்திப்பிரமாணம் - நித்தியவுபவாசியென்று
இருக்கின்றவனுடைய தேகபீனத்தால் ராத்
திரிகாலத்தில் புசிப்பானென்றறிவது, அ
பாவப் பிரமாணமாவது பிராகபாவம் பிரத்
துவம்சாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம்
அத்தியந்தாபாவமென நான்குபேதமாயிரு
க்கும் - இவைகளில் குயவன் திரிகைமண்ணைப்
பார்த்து இதில் கடமுன்னில்லையென்பது பி
ராகபாவம் - உண்டானகடம் பின்னில்லையெ
ன்பது பிரத்துவம்சாபாவம் - கடத்தில் பட

றும் படத்தில் சடரூபமில்லையென்பது அவ்
வியோன் வியாபாரம்-கருணாவிந்தப் பொங்கா
து மில்லையென்பது அநந்யந்தாபாவம் இ
ந்தமரத்தினில் பேயுண்டென்றுகர்ணமூலமா
ய்வழங்குவது ஐதிஹியப்பிரமாணம் ஒன்றுண்
டாகும்படிக்கு நூறு ஆயிரமுண்டா மென்ப
து சம்பவப்பிரமாணம் - எனப்பிரமாணங்க
ள் எட்டென்றுசொல்லப்படும் - எ - று. (யகா)

(சீவஸப்தாவளி ௩௩)

மயிலியம்போர் ஞானந்தனையறியாததும
றைப்பாவரணமாகும், மயிலிவிடசேபமெ
னந்தனலாட்த்துவாக்கியப்படமோட்ச ஞானி
ர், தன்னிலைதானுணர்வேயபமோட்சங் கண்
டதொரு சந்தோடத்தி, னந்நிலைபோதுககமு
ம்போ யானந்தமடைவதுமெழுவதைப்பே
றும் - (இ-ள் -) நீசொல்லவர்த்தமநானறியே
னென்பதே அஞ்ஞானம் - இது அஞ்ஞான
மென்றால் நீசொல்லவர்த்தம அறியேனென்
கிற அறிவுவரவேதுவில்லை இது அறிவுதானெ
ன்றால் நான் அறியேன் என்கிற மயக்கம் வர
வேதுவில்லை - இந்த அநுக்தாபத்திப் பிரமா
ணசகிதமாய்த் தன்னை மறைக்கின்றதே நிலை
பெற்ற அஞ்ஞானம் இருப்பதென்பதற்குத்

துவத்தையப் ஒன்றுக்கொன்று பேதந்தெரி
யவொட்டாமல் மறைத்திருப்பதே ஆவரண
ம்- சரீராதிப்பிரபஞ்சவாசனையனைத்தினை விரு
த்தியேவிக்ஷேபம் - சற்கருமபரிபாகத்தினால்
சொர்க்காதிலோகப்பேறைப் பிரமமொன்று
ண்டென்னுமாப்தவாக்கிய நிச்சயபுத்தியேப
ரோக்ஷஞானம். சற்கர்ம பரிபாகத்தினாலும்
குருகடாக்ஷசித்தினாலும் காலபரிபாகத்தினாலு
ம்- பரோக்ஷமாய்க்கேட்கப்பட்ட பிரமவைசு
ல்லியம்மகாமூலத்தா அபரோக்ஷஞானம். ஏக
தேசமாகிய ஜீவாவஸ்தையிலே சனனமரண
ஸம்ஸாரதுக்கமெல்லாம் தன்னுடையதல்ல
வென்பதே துக்கநிவிர்த்தி, அந்தத் துக்கந்
தோன்றாத ஆனந்தமே தடையற்றவானந்த
ம்- ஆகிய இவைகள் ஏழவஸ்தையாம். எ-று-
இ-ள- அஞ்ஞானம் ஆவரணம் விக்ஷேபம் ப
ரோக்ஷஞானம் அபரோக்ஷஞானம் சோகநிவி
ர்த்தி தடையற்றவானந்தம் என்னுமேழவ
ஸ்தைக்கும் அனுபவங் கூறியது.... ... (௰எ)

{ தூலசரீரம்முதல்பிரமம்வ
ரைக்குந்திருஷ்டாந்தம். }

கடவடிவுதூல சடங்கடசலமேசரணங்கட
சலத்திலழுக்கவிதலை கடசலவான்சீவன், கட

வெளிமேல்வெளிசாட்சிசத்தா மிவ்விரண்டுங்
கடசலப்போற்றனுகரணங்கலங்கினுந்தாங்க
லங்காக், கடசலம்வற்றுநிழற்போலவசையிரு
லவித்தை கலந்து நின்றநிரவியெதிர்கடசலம்
போலுளதாம், கடவெளிமேல்வெளிபோற்ச
ற்குருவருளாலுங்கரந்துசடசாட்சிசத்தா
ய்க் காண்பதந்துவிதமே.............. *

௯-ஸ். கடத்தைப்போலத்தூலசரீரம் கட
த்திற்பூரித்தசலம்போல அந்தக்கரணம் சல
த்திலமைவிம்போல வவித்தை கடசலத்திலா
காசப்பிரதிபிம்பம்போலச் சீவன் கடத்து
க்குளிருக்கும் ஆகாசம்போலச் சீவசாட்சியா
கியகூடஸ்தர். கடத்துக்குப் புறமேயிருக்
கும் மகா ஆகாசம்போல வியாபகமாகியபிர
மசைதன்னியம். கடத்துக்குள் ளாகாசமும்
வெளியாகாசமும் ஏகமயமாயிருப்பதும்போ
லச் சீவசாட்சிசைதன்னியமும் - சர்வசாக்ஷி
சைதன்னியமும் ஏகாகாரமாகவிருக்கும். க
டசலம் சலனப்படும்போது பிரதிபிம்பாகா
சத்துக்குச் சலனமுண்டாவதுபோல அந்த
க்கரண விகாரத்தால் அவித்தையாயிருந்தபிம்
ப சைதன்னியமும் [illegible] இருக்கும் ஆபாசனுக்
கும் விகாரமுண்டு. கடசலமும் பிரதிபிம்பா

காசரூபம் சனைஞ்சையடையும்போது கடாசு
வத்துவயிடம்கெ [illegible] தடனே நான்
வியாபி [illegible] கடாகாசய [illegible] விகாரமா
கவிருப்பதுபோல உடாதி பேதத்தினாலே நான்
ருபோ [illegible] சொரூபமொடுபிளைசகலமி
யமும் [illegible] கனை [illegible] தடனே விய [illegible]
[illegible] கிரியாபாரகவியம் [illegible] கடக்
[illegible] மெய்ம்மையுபவெடகிதிழ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
சதிப்பியப்பருப்ப போருர்போலச் சாகாமடவரி
பாக்குநல் ஞானசத்துருகட ஞானமும் ம
ஞேயமுமாகி அவித்தையுங் கெடும்படி விதி
ப்பசொரூபமாகிய சின்மாத்திரமதனைக் கனிஷ்டானா
சைதன்னியமாத்திரமாகவேசெஷ்க்கும் கட
சவம் வர்றின காலத்தில கடாகாசமென்றும்
மகா காசமென்றும் பேராறுர்போல உபாதி

பேதத்தினால் சிவசாட்சியென்றும் ஸர்வஸா
ட்சியென்றுமிரண்டுபோலிருக்கும் - கடமு
டைந்தமாத்திரத்தில் மற்றுமொன்றுடனேகடா
காசமென்கின்றதும்போய் மகாகாசமொ
ன்றேயானாற்போலத்தேகாதி பிரபஞ்சக்காட
மித்தையாய்க்கண்டகாலத்தில் சிவசாட்சியெ
ன்பது போய்ச் சுத்தசைதன்ய மாத்திரமாய்க்
காண்பது அத்துவிதானுபவமாம். எ - று -
இ - ள், தூலசரீரம் - அந்தக்கரணம் - அவித்தை
சீவன் - சிவசாட்சியாகிய கூடஸ்தர் - பிரமசை
தன்யம் ஆக ஆறினுமனுபவங்கூறியது (டு)

(த்வம்பத சுத்தானுபவம்)

தொம்பதத்துபாதிகளைச் சொரூபம
தாமதுவே தொன்மையதாந் தற்பதம்சாத
னைசெய்யும் வேண்டுந், தற்பவுடனேமன்றினு
க்குஞ் சீவனாக்குமுதலாஞ் சாற்றுதன்மாத்தி
ரைப்பதுதானுமிருப்பதறு, னப்பரிபூரண
மறைந்து ஞானவிஸ்திரணமோ ருமுமயி
ராகவிருமுதலறுட்படியே, யிப்பரபரிபூ
ய்போய் நிருபாதிகமாமகனெலப்பொருளைப்
பொருளாக விருப்பதுதன்னியல்பே..... *

இ - ள், த்வம்பதத்துபாதியாகிய சரீரத்தி
ரயமும் சீவனும் நீங்கினவை சிவசாட்சியாகிய

சுடர்த்தப் பிரகாசமாம். அந்தச்சைதந்யமே அவிநாசியாய் [illegible] கிறது [illegible] தத்பதசோ [illegible]னைய பலரே [illegible] ன்னில் [illegible] ரியகரு [illegible] சிவனு [illegible] யிருக்கிற [illegible] சரீரத்தில் [illegible] ணைச்சொரூப [illegible] ஷித்தகாரு [illegible] னாமமைய [illegible] சிவத்துவமா சனைவரும் ஆகையால் [illegible] காக்கியமாகிய தத்பதசோதனையப்பல் று மிடத்தில் ஈசுரவாயா [illegible] மிலேசாக்க [illegible] லாம் தாரகமாயிருக்கிற [illegible] சொரூபமாம் இட்டி [illegible] தவிருவ [illegible] ட்தசோதி [illegible] வடயவிவர்த்தமாகக் காலம் [illegible] பாவம் எ-று, இல் [illegible] தனையில் ஸ்வரூபவியாபகாரூப [illegible] து,

(பஞ்சைக்யம்) (மக)

ஜகத்துக்குத்தூலவுடல் பூதமெனக மேயீச ஜகத்துக்குச்சூக்ஷவுடல் விருவக்ச [illegible] ஜகத்துக்குக்காரணமா முடல் [illegible] னே யீச

னவன் சாட்சியே பிரமமென்னையறிந்தா, மீச
னுக்குஞ்சீவனுக்கு மைக்கியமெய்யா மறிகின்
வீசனுடன் மூன்றெனப்பார்த்திடுவிரனுக்குட
லே, இரண்டிவ்லிவன்றிவீ சரீர சாட்சியாய் மு
வியச்சாட்சியே பிரமமென்றிருக்கையாம்.

இவன் ஈசனுக்கு ஸ்தூலசரீரமாவது ஸ்தூல
பஞ்சபூதமும் ஸ்தூலபேதமாக விராட்டுமாம்.
சூக்ஷ்மசரீரமாவது சூக்ஷ்ம பூதமும் சூக்ஷ்ம
பேதங்களைமத்திடியும் - காரணசரீரமாவது மா
யையுமாம் - இந்தச்சரீரத்திரயத்தையுடைய
வனே ஈச்வரன். இவனுக்கு மைக்கியமதைச்சொ
ன்னியம். இதையறிந்தால் இவ்வறிவையுடை
ய ஈச்வரனுக்குஞ்சீவனுக்குமைக்கியமெப்படி
யென்னில் ஈச்வரனுடைய ஸ்தூலசரீரமாகிய வி
ராட்டைப்பார்த்தால் சீவனுடைய ஸ்தூலசரீ
ம் விராட்டிலே யடங்கினபடியால் இவனுக்கு ஸ்
தூலசரீரமில்லை ஈச்வரனுடைய சூக்ஷ்மசரீர
மாகிய இரண்யகர்ப்பத்தைப்பார்த்தால் இவனு
டைய சூக்ஷ்மசரீரமதிலடங்கினபடியால் இ
வனுக்குச் சூக்ஷ்மசரீரமில்லை. ஈச்வரனுடைய
காரணசரீரமாகிய மாயையைப் பார்த்தால்
இவனுடைய காரண சரீரமதி லடங்கினபடி
யால் இவனுக்குக் காரணசரீரமில்லை. ஈசவரனை

ப்பார்த்தால் இவனும் அவனிலடங்குகிற படி
யால் இவன் வேறில்லாமற் ஸாட்சியாயப்பிரம
த்தைப்பார்த்தாலே இவன் ஸாட்சி அதிலடங்கு
கிறபடியால அதுவேறில்லை இதுவே யைக்
கியம்-எ-று ....(உ௰)

(அத்வைதநிலை)

தேகமேநானென்ற சீவத்தொடாய்க மது
போய்த்தெளிவுவரிலாகாயத்தின் வடிவேதா
னைப், போகமாந் திரைகாணப் பாமைப்
போனிபக்கப் பொருந் துமவனே யீனப்
பொலியுதல்லி, லேசமாயண்ட மொலாய்தடுக
ளாலாய்த் தோன்றுமவை யகண்டாகாரமது
வேயீசத்தொய்த, ம கமாயகண்டாகாரமு நீ
ங்கிக் கடிகாவண்டமுந்தோன்றாத விடத்தத்
துவித நிலையே - (இ-ள்) அவித்யாஸகுணச்
சரீரத்தைத்தானென்பது சீவத்தைவதும்-விசா
ரணைத்திருள் சரீரந்தானல்லவென்று கண்
டால் ஆகாசம் போலவியாபகரும் அவ்வாகா
சத்தில் வாயு வியாப்பியமாக விருப்பது
போலத் தவிசரனை புகனெபோகமா யிருக்கி
ன்ற அண்டபேதங்களெல்லாம் தன்வியாபக
த்தில் வியாப்பியமாயிருக்கப்பொருந்து கின்
றவனே ஈச்வரனுவன் - அந்த ஈச்வரவியாபகத்

திலே யிந்த அண்டபேதங்களெல்லாங் கடுகு
ப் பிரமாணமாகத் தனித்தனியே தோன்றும்
ஈச்வரவிராட்சரீரமாகிய இந்த அண்டபேத
ங்களையெல்லாந் தானெனல் யீசுவரத்வைதம்
ஆகாசத்தைப்போல நிறைவாயிருக்கிற ஈச்வ
ரனுடைய சத்துவவுபாதியாகிய அகண்டாகா
ரமும் நீங்கில் ஸர்வஸாக்ஷியாகிய தன்னுடை
யவியாபகத்தில் கடுகளவாகவும் அண்டமுந்
தோன்றாது - அதுவே அத்துவிதநிலையாம்.
இ-ள். த்வம்பதத்தத்பதலக்ஷணைகூறியவைமற்றி
ன் நீக்கத்தில் அனுபவமுங்கூறியது. ...(௨௧

{ சிவனைத் தியானித்தாலும்
அந்தமயமாவனெனல் - }

ஐயமின்றித் தெய்வவுருத்தியானித்தாலது
வாமருவுருவைத் தியானித்தாலட்ட மூர்த்தியு
மாம், பொய்யவிரண்டையுந்தவிர்த்து தானா
கியிருந்தாற் பூரணமாஞ் சிவனென்றிற் பொரு
ந்துமதுவாமால், மையனுறு மனம் விடயத்
தாசையுற்றேயதுவாய்ப் பரனைசனெனமும் விளை
ந்த வாறிதென்றேயுணர்ந்து, மெய்யறிவே
தானெனப்பாவித்தாலதுவாய் விளங்குவர்யாவ
ருஞ்செனியாஷ்டையுமெய்துவரோ... ..*
இ-ள். சந்தேகவிபரீதமில்லாமல ஸகுணரு

பமாயிருக்கின் றமூர்த்தியைத் தியானித்தால்
அந்தமயமானவன் - ஸகளநிஷ்களமூர்த்தியாகி
ய ஸச்சிதானந்தத்தியானப் பண்ணினாலும் அஷ்ட
மூர்த்திரூபமாயிருக்கிறது ஸகாரணவன் மாயா
காரியமாயிருக்கின்றது இந்த விரண்டனுபாவ
னையையும் விட்டு நிஷ்களத்தியானம் பண்ணி
னாலும் அந்தமயமானவன் சீவன் எனத்தியா
னித்தாலும் அந்தமயமானவனென்பது சாஸ்த்
ரசித்தம் - ஆகையினாலே அஞ்ஞானகாலத்தி
லேமேருவிருந்தயானைக் கடாக்ஷவிஷய அஞ்
ஞானத்தைப் போக்கித் தானுமற்ற ஆகாரத்
தையடையும்பிடத்தும் சீவனும் அந்த ஆகார
மாகிறபடியால் ஏனமான ஸம்சாரதுறையு
டையவருமென்னுறைவாந்து நிருவிகாரமாகி
யசைதன்னிட தனைசமைறந்துபுந்த அஞ்ஞா
த்தை அகங்காரவிருத்தி ஞானத்தினாலே
போக்கிச் சித்தசைதன்யத்தும் தேயமைக்
கில் அகேகவலைசம்பயமே தானுகயாவரும்
விரங்குவர் அப்படி விரக்கியாவனும் - வே
காந்தத்தில் எவ்வாறென்னும் பாத விட்டையு
மடைவர்களென று ....

[இதற்கு இதுவிஷயமாமெனல்]

ஏற்றமுடையித்தியதத்தின் விடயமேதேயுலக

யிந்திரியங்கள் ஞானத்தின் விடயங்களாகும்,
சாற்றுகரணங்களு நாமரூபசகத்துக்கே விடயஞ்
சாட்சிக்குவிடயமதாய்த்தயங்குவதாமனம்,
போற்றுவிவேகஞ்ஞானவிடயமதாஞ் சாட்சி
புகன்ற விவேகமும்பிரமபூரணத்தின்விடயந்
தோற்றரிய பிரமமொன்றின் விடயமன்றாக
வினைச்சொரூபநிலையுணர்ந்ததுவாய்த் துலங்
குவர் ஞானிகளே.................*

இவ் நாமரூபப்பிரபஞ்சம் இந்திரியங்க
ளுக்குவிஷயமாம் இந்திரியங்கள் கரணங்களு
க்கு விஷயங்களாம் - கரணங்கள் சீவனுக்குவி
ஷயங்களாம். சீவன்சீவஸாக்ஷிக்குவிஷயமாம்
ஸாக்ஷியும் விவேகஞானத்துக்கு விஷயமாயி
ருக்கும் விவேகஞானம் பரிபூரணபிரமசைத
ன்னியத்துக்கு விஷயமாம் இந்தப் பரிபூரண
பிரமசைதன்னியமான அறிவு ஒன்றுக்கும் வி
ஷயமன்றாம் ஆகையால் ஞானிகளிந்தச்
சொரூபநிலையேயாமென்று அறிந்து அது
வாய்விளங்குவர். என்று இப்பிரபஞ்சமுதலபி
ரமம்வரை ஒன்றுக்கொன்று விஷயமாயிருந்த
தையும் பிரமமொன்றின் விஷயமல்லாததாயி
ருந்ததையுங்கூறியது.................(௨௯)

(தாதாத்மியத்திரயம்)

சகசமென்றும் பிராந்திஜமென்றுங் கன்மஜமெ
ன்று மூன்றுந் தாதாத்மியங்களிவை சாற்றில
கங்காரம், பகர் சீவனொடுகலத்தல் சகசமதாம்
பிரமபூரணத்திற் கலப்பதுவே பிராந்தஞ்சரீரத்
தோடு, கலாது கலப்பதுவே கன்மநானறிவோ
ன் கர்த்தா நான் தேகமெனமென்பது தானிவைக
ள், பகர் செய்பிராரத்தத் தாற்றத்துவஞானத்
தாற் பணிசூழ்தியால் கலப்புமளவுந் தொ
டரும் - (இ-ள்-) சகஜதாதாத்மியம் பிராந்திஜ
தாதாத்மியம் கர்மஜதாதாத்மியமென்றும்
தாதாத்மியங்கள் மூன்றும் - இவைகளில் அக
ங்காரம் சீவனுடனே பொருந்தியிருப்பது
ஸகஜமாம். பிரமத்துடனே பொருந்தியிருப்
பது பிராந்திஜமாம் சரீரத்துடனே பொருந்
தியிருப்பது கர்மஜமாம் இதற்கு அனுபவ
மெங்ஙனமெனில அகங்காரம் சீவதாதாத்
மியமாய் நான் அறிவேனென்பது சகஜமாம்
அகங்காரம் பிரமதாதாத்மியமாய் நான்கர்த்
தாபோக்தாவென்பது பிராந்திஜமாம். அகங்
காரம் சரீரதாதாத்மியமாய்த் தேகோகமெ
ன்பது கர்மஜமாம்] இவைகளில் சகஜதாதான்
மியம்பிராரத்த நாசத்திலும் . பிராந்திஜதா

தாத்மியம் தத்துவஞானத்தினாலும் கர்மஜதா
தாத்மியம் சுழுத்தியினாலும் நீங்கும் அம்மூ
ன்றும்வாராதளவும் இத்தாதாத்மியங்கள் தொ
டர்ந்துநிற்கும் .... (உச)

(பஞ்சகோசதாதாத்மியம்)

அன்னமயம்பிராணமய மனோமயம் விஞ்
ஞானமானந்தமயமைந்தினன்னமயமாகும்,
பின்னுடல் கன்மேந்திரியத்திற் பிராணனொடுகூ
டிற் பிராணமயமனங்கூடிற் பிறங்குமனோம
யமா, நண்ணிஞானேந்திரியமும் புத்தியுங்கூ
டிடில் விஞ்ஞானமயமா மவித்தையானந்தம
யமாகும், சொன்னவைந்துந் தானென்று தா
ன்மியமிவ்வெல்லாந்தோய்வற நின்றனை தெ
ளிவால்தான் சுத்தானுபவமே .... ※

இவ், அன்னமயம்பிராணமயம் மனோம
யம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயமென்னுமை
ந்தும் பஞ்சகோசங்களாயிருக்கின்றன. தூலசரீ
ரமே அன்னமயகோசம். சூக்ஷ்மசரீரத்தில்
பிராணனுங் கன்மேந்திரியமுங் கூடியது பிரா
ணமயகோசம். மனதுங் கன்மேந்திரியமுங் கூ
டியது மனோமயகோசம். புத்தியும் ஞானேந்
திரியமுங் கூடியது விஞ்ஞானமயகோசம்.
காரணசரீரமேயானந்தமயகோசமாம். இவ்

வைந்தையுந்தானெனமேலதாதாத்மியங்களாம். இவையியங்ஙனமெனில் நான் பருத்தேன் இளைத்தேனெனப்பது அன்னமயகோசதாதாத்மியம். எனக்குப்பசிக்கிறது தாகிக்கிறது என்பது பிராணமயகோசதாதாத்மியம். நான் சங்கல்பித்தேன் விகல்பித்தேனென்பது மனோமயகோச தாதாத்மியம். நான்கர்த்தா போக்தாவென்பது விஞ்ஞானமயகோசதாதாத்மியம் நான் சுகியெனென்பது ஆனந்தமயகோசதாதாத்மியம். இவைகட்கு அந்நியமாகின்றன சரீரம் என்பிராணன் என்மனம் என்புத்தி என்னஞ்ஞானம் என்னுமுறுபவத்திருல் நலத்து இப்பஞ்சகோசங்கள் வேறுவிவகாரநிலைதாதாத்மியமொன்று அறிந்து அவற்றில் தோய்வறநின்று அறிவுவடிவமாகியதன்னை உள்ளபடி காண்பதே சுத்தமாகிய அநுபவமாமென்றவாறு ...... (௨௫)

(ஸாக்ஷிசரீரத்ரயவிலக்ஷணனெனல்)

பொய்த்தாருஞ்சாட்சிக்குச் சரீரமானமூன்றினுக்குமவ்வியமுமுடிவுங்கூறிற், கர்த்தாவாஞ்சாட்சிக்கேஞானதகாலேகாரணமாந்தேகமந்தக்கணைத்திஞ்சற், தொத்தாயகாரணத்தேகந்தானென்றுவதாலேவதல் மூன்றுக்குமதே

சங்கள்கோடி, யொத்தாயபிரளயத்திலொடுங்
குஞ்சூக்கமானெருடுந்து மூனமனந்தமோ
யக்குந்தூலம் ....*

இ-ள். எங்குந்திரம்பியிருக்கின்ற சாட்சி
சைதன்னியத்துக்குச் சரீரத்ரயவிலக்ஷணமும்
சரீரத்ரயத்துக்கு நாசமுஞ் சொல்லுமிடத்தி
ல்- கர்த்தாவாகிய சாட்சியேதானாகவிளங்கிய
ஞானத்தினாலே அஞ்ஞானமாகவிருக்கின்ற கார
ணதேகம் அந்தக்ஷணத்தில் நாசமாம். அந்த
க்காரண தேகமானது நாசமாகாமலிருக்குங்
காலத்தில் சூக்ஷமசரீரங்கோடாகோடி சிருஷ்
டிதோறுந்தோன்றிப் பொருந்துகின்ற பிரள
யந்தோறுமொடுங்கும். ஒருசூக்ஷமசரீர சிரு
ஷ்டியிலுண்டாய்ப்பிரளயத்தில் நாசமடைவது
ற்குள்ளாகக்கோடாகோடி தூலசரீரந் தோ
ன்றிமறையுமென்று இச்சாட்சிக்கு நாசமில்லா
மையினால் நாசத்தையடைகின்றசரீரத்ரயத்து
க்குச் சாட்சிவிலக்ஷணமென்பது கூறியது -*

(வைப்பூலையயனுக்குணம் வனல்.)

ஆய்ந்தகுத்தத்துவியதத மதுவ்வியாகிருத
மதனிலிரணியகருப்பமதனில விராட்டக
ம். வாய்ந்தவிராட்டினில் வானம் வானில்வளி
வளியில் வன்னிவன்னியதிலவன மவ்வனதனின்

மாண்டா ணடக்கந். கோய்ந்தமண்ணிற் றால
சட மடக்கமெதிற்குக்கன்றுக் கமைத்தேலவித்தை
யதிற்சேறுப்சீ மடைக்கம். அப்பாந்தடங்த மத
னையணுவியன்பரிதி னடங்கும் யெய்பாநீனயணு
வுககணுவாப் புகன்றிந்நான் மறைமேய....*

இன் பிரகிருதியினது காரியமாகிய சுத்தாவஸ்தைக் தச்சுத்தபூதம் - க - அவ்யக்தாவஸ்தைக்குவாஸனாபூதம் - ௫ - அவ்யாகிருதாவஸ்தைக்குக்காரணபூதம் ௫ இரண்ய கர்ப்பாவஸ்தைக்குச் சூக்ஷ்மபூதம் ௫ விராட்டவஸ்தைக்குத்ஸ்தூலபூதம் ௫— இந்தச் சுத்தபூதவியாபகத்தின்மேல் அவ்யக்தபூதமமைந்தும், இந்த அவ்யக்தபூதத்திற்குள் காரணபூதமமைந்தும் இந்த அவ்வியாகிருதபூதத்திற்குள் சூக்ஷ்மபூதமைந்தும், இந்த இரண்யகர்ப்பபூதத்திற்குள் ஸ்தூலபூதமைந்துமே இப்பூதங்களுள் ஆகாசத்திலே வாயுவும் அதிலே அக்கினியும் அதிலே அப்புவும் அதில் பிருதிவியும் பத்திலொன்று பத்திலொன்றாய்க் குறைந்து வியாப்பியமாகவிருக்கும் இந்த ஸ்தூலப்பிருதிவியிலே ஷட்கோசத்துவமாயிருக்கும் ஸ்தூலசரீரசமஷ்டியுமடங்கும். அதிலே சூக்ஷ்மசரீர ஸமஷ்டியுமடங்கும். அதில் காரணசரீர ஸமஷ்டியுமடங்கும்

அதில் சிவஸமஷ்டியுமடங்கும் அதிலடங்கிய
வியஷ்டி சிவனை பணுவென்று சொல்லுவர் இந்
தச் சிவனில் தத்வாஷியாகவிளங்கியிருக்குஞ்
சைதந்யத்தை அணுவுக்கணுவென்று நான்கு
வேதங்களுஞ்சொல்லும்என் று...... உஎ)

(வஸ்துவைமறைத்துக்குமறைத்தலை)

அரிதானசிவனுக்குப்பஞ்சகோச மைங்கு
கையாமதிற்குகையாமைம்பூதந்தா, மிரியாத
விராட்டி துமற்றிதற்குமேலாமிரணியகருப்ப
மதா மிதற்குமேலாம், பெரிதாமவ்வியாகிரு
த மிதற்கு மேலாம்பேசுமவ்வியத்த மிதற்
பெரிதாஞ்சுத்த, புரியார்களிதனைமகத்தென்
பர்மேலா மொளியைமகத் திலமகத்திதென்று
ரைப்பர்மேலோர் .... *

இ-ள். அணுவான சிவனுக்கு வியாபகமாயி
ருக்கின்ற பஞ்சகோசங்களுள் அச்சிவனை ஆ
னந்தமயகோசமும் இதனை விஞ்ஞானமய
கோசமும் இதனைமனோமயகோசமும் இதனை
பிராணமய கோசமும் இதனை அன்னமயகோ
சமும் வியாபித்திருக்கும். இப் பஞ்சகோச
ங்களுக்கு வியாபகமாயிருக்கின்ற பஞ்சபூதங்
களுள் இந்த அன்னமயகோச ஸமஷ்டியைஸ்
தூலப்பிருதிவியுய இதனை அப்புவும் இதனை

அக்கினியும் [illegible] வாயுவும் ஆகாசமு
ம்வியாபித்திருக்கும் இந்தஸ்தூலபூதங்களைந்திற்
கும் பௌதிகஸமஷ்டிக்கும் செடாதவிராட்
டென்றுபெயர். இவைகளைவியாபித்த சூக்ஷ்மபூத
மைந்தும் ஒன்றையொன்று வியாபித்திருக்கும்
இந்தச் சூக்ஷ்மபூதமைந்திற்குஞ் சூக்ஷ்மசரீரஸ
மஷ்டிக்கும் இரணியகர்ப்பமென்றுபெயர். இ
ரணியகர்ப்பத்தை வியாபித்தகாரணபூதமைந்
தும் ஒன்றையொன்றுவியாபித்திருக்கும் இந்
தக்காரணபூதமைந்திற்குங் காரணசரீரசமஷ்
டிக்கும் பரிபூரண அவ்வியாகிருதமென்றுபெ
யர். இந்த அவ்வியாகிருதபூதத்தை வியாபித்த
அவ்வியக்தபூதமைந்தும் ஒன்றையொன்று வி
யாபித்திருக்கும் இந்த அவ்வியக்தபூதஸமஷ்டி
க்குச் சொல்லுகிற அவ்வியக்தமென்றுபெ
யர் இந்த அவ்வியக்தத்தைச் சுத்தபூதம் வியாபி
த்திருக்கும் இந்தச் சுத்தமென்றுபெயர் இ
ந்தச்சுத்தசாக்ஷியை வியஷ்டியை தத்வசோத
னையுள்ளவர்களாகத்தென்று சொல்வர் இத
னைவியாபித்திருக்குமொளியாகியவைராக்கியம
சுத்தாத்மாவாக்கிற தென்றுபெரியோர்கள் சொல
லு [illegible] று .... உஅ)

சீவபோதாதி நீக்கத்தில் ஸ்வரூபம் ப்ரகாசமாமெனல்

தோற்றுமசத்தறிந்தசலதொடர்பகலுமே
தெனிலித்தூலதேக, மாற்றுதொறுந்தொழி
லகலுமிந்திரியச் செயலகன்றால் வையநீங்கு,
மேற்றுமனேலயத்திலறும் விடய மவித்தை
யைநீங்கில்யாவுநீங்கும், தோற்றுமந்தச்சீவவ
றிவிழந்தவிடம் புகல்பரிபூரணமதாமே...*

இ-ள். திருசியமாகத் தோற்றப்பட்ட அஸ
த்ரூபமாகிய சரீராதி ப்ரபஞ்சத்தை அனித்தி
யமென்றறிந்து அவைகளெல்லாம் தானல்ல
வென்று நீங்கில் அதிவ்வியவகாரங்கள்தன்னு
டையவல்லவென்றுபோம். அதெங்ஙனமென்
னில் என்சரீரமென்னுமனுபவத்தினால் இந்த
ஸ்தூலசரீரந்தானன்றென்றுகண்டால் தனக்
குத்தொழினீங்கும்என்கண்என்காதென்னுமனு
பவத்தினாலே இந்திரியச்செயல்கள்தன்செ
யல்களல்லவென்று நீங்கினால் தனக்குப் பிர
பஞ்சமில்லை. என்மனமென்னு மனுபவத்தினா
லே மனந்தானன்றென்று கண்டால் தனக்கு
விஷயவாசனைகள் நீங்கும் என்னஞ்ஞானமெ
ன்னுமனுபவத்தினால் அவித்தையைத் தான
ன்றென்றுகண்டால் அஞ்ஞானமுதலியயாவு-

ம் நீங்கும் எம்சிவனென்று மறுபவத்திலுமே
தாம்சிவனன்றென்றுகண்டால் முன்சொல்ல
ப்பட்ட ஏகதேசமாகிய சிவயோகம் தன்னை
விட்டு நீங்குஞ்சிவபோதங்கெடவே வேதாந்
தங்களிற்சொல்லப்பட்ட அகண்டபரிபூரண
ஸத்சிதானந்தஸ்வரூபமேதானும் எ-று (௨௧)

(அஞ்ஞானநீங்குமுறை)

மாறுசவஞ்ஞான முழுதுமகல்வதுகூறின்
வையந்தன்னின், வேறுறுக்காலகளுமுடன்மு
ன்றுஞ்சீவனுக்குவேறதாறு, வீறுகும்பாழ்த
ர்சாடசினயக்காணின் முக்காலுநீங்குந்தாமு
ப், டேறுணசொருப்பரிபூரணமாறுவ் முழு
தும் பேசொணுதே ....*

இ-ள்: வியவகாரதசையிலே கெடுதலில்லாத
அஞ்ஞானமுழுதுநீங்குவகைசொல்லு
மிடத்தில் ஜகத்தாதாத்மியத்தைநீங்கிஸன்யா
சப்பண்ணில அஞ்ஞானத்தில் நான்கிலொரு
பங்குகெடும். த்வம்பதசோதனையினுல்சரீரத்
ரயதாதான்மியமான சிவதரிசனம்பண்ணிச்ச
ரீரத்ரயமுந்தானல்லதான் இவைறிற்கு விலக்ஷ
ணனென்றறிந்தால் அஞ்ஞானத்திர்பாதிகெ
டும் சிவசைதன்யதாதாத்மியமான சிவஸாக்ஷி
சைதன்ய தரிசனம்பண்ணவே முக்கால்பங்கு

கெடும் தத்பத சோதனைபண்ணின ஈச்வரனைத தன்ய தாதான்மியமான பரிபூரணதைசதன்ய தரிசனம்பண்ணி அதுவாலுல் அஞ்ஞானமுழு துங்கெடும் எ-று ....(௩௰)

(முத்தர்பெத்தர்லக்ஷணம்)

முத்தனையும்பெத்தனையுமுகக்குறியானகக் குறியான் முழுதுந்தேரின், மெத்தெனவாகிய மொழியு மானந்தபரவசத் தான் மிகுந்த சோர்வுஞ், சித்தநிலைதிரியாதசெல்வமுமாயிருப்பர்நல்லோர் தீயோரெல்லா, மித்தகமையோர்களையுமிகழ்ந்து புகழ்ந்தோர்க்குறவாயிருப்பர்தாமே.....................*

இ-ள் முக்தனையும்பெத்தனையும்முகக்குறிய கக்குறிகளால் முழுதுமறியப்புகின்மிர்துவாகியவசனம் ஆனந்தபரவசத்தினாலே மெய்ம்மறத்தல் பிராரப்தவசத்தினால் அஷ்டமஹாசித்திகள் வந்துபொருந்தினாலும்மனம்வேறுபடாமலிருத்தல் இவைமுதலியகுணங்களோடேகூடிக்கொண்டிருப்பவர் ஞானிகளாகியமுக்தரென்றறியத்தக்கவர் அஞ்ஞானிகளாகிய பெத்தரோவென்றால் இப்படிப்பட்ட ஞானிகளையிகழ்ந்தும் தம்மைப்புகழ்கிறவர்களுக்குறவாகியும் இகழ்கிறவர்களுக்குப்பகைவரா

கியுமிருப்பர்களென்றவாறு .... (௩௧)

(அஞ்ஞானஞானங்களின்லக்ஷணம்)

ஏற்றபிரபஞ்சமதே நித்தமென்றும் பிரமமென்பதில்லையென்றுந், தோற்றுமுடலு னென்றுந் துளங்குவதேயஞ்ஞானதுக்கமாகுஞ், சாற்றுபிரபஞ்சமெலா மனித்தமென்றும்பிரமமது தானேயென்றும், வேற்றுடல் வெற்றுடலென்றும் விரிந்துணரப்பெறுமது வேதாந்தஞானம் ....*

இ-ள் பொருந்தியப்ரபஞ்சமேநித்யமென்றும் பிரமமென்பது இல்லையென்றும் பிரத்யக்ஷ மாகக்காணப்படுகின்றசரீரமேதானென்றுங்கலங்குகின்றதே துக்கமயமாகியவஞ்ஞானமாம். அஞ்ஞானிகள் நித்தியமென்று சொல்லுகின்ற ப்ரபஞ்சமெல்லாம் மித்தையென்றும்பிரமசொரூபமே தானென்றும் தனக்கன்னியமாய்ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணமாகியசரீரத்ரயங்களும் பொய்யென்றுங்கண்டு அகண்டாகாரமாய்த்தன்னையறியப்பெறுகின்றதே வேதாந்தஞானமாம் எ-று .... (௩௨)

(தங்குருவைப்புகழ்தல்)

இருளுகற்றுநால்வேதத் துபநிடதமென்

ஞன்கினெங்கோல்சொன்ன, பொருளதனை
நெஞ்சகத்தே சௌபாகய குருவென்னும்
பொருளினோடு, மருளகற்றும்படியழுத்தித்த
மிழ்போலு மதனையொருவழியென்னுன்கா,
யருளகத்திலிருந்துரைதத வதிசயமேயதிசய
மற்றறிகிலேனே ....*

இ-ள் அஜ்ஞானத்தைநிவிர்த்திபண்ணுகின்ற
நாலுவேதங்களுடைய முப்பத்திரண்டுபநிஷ
த்துக்களிலெடுத்துளங்கள்ஸ்வாமியாகியவியா
ஸமகாமுனி திருவாய்மலர்ந்தருளிய பொரு
ளினைச்சௌபாக்கிய குருவென்னும்பொருளி
னோடும் அடியேனுடைய இருதயத்தின் மரு
ட்சியகலும்படிஅழுத்தித்தமிழென்று சொ
ல்லப்பட்டபாஷையிலப்பொருளை ஒருவழியா
ய்முப்பத்திரண்டுசெய்யுளாகஅருளானதுஉள்
ளத்தி லிருந்துசொல்வித்த அதிசயமேயதி
சயமல்லாமல் மற்றோரதிசயம் அறியேன்
எ-று. —இச்செய்யுள் இந்நூலாசிரியர்தங்
குருவைப்புகழ்ந்துகூறியது........(௯௩)

உபநிடதவுரைமுற்றிற்று

பிரசித்தபத்திரிகை.

பெயர்	விலை	அணா
ஸ்ரீ ராமர்தாலாட்டு	....	௧
மணவாளநாராயணசதகம்	....	௮
திரிகடுக உரை	....	௰
பார்த்தசாரதிபஞ்சரத்னம் } பார்த்தசாரதிவிருத்தம் }	....	௨
ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி தாலாட்டு	....	௫
சிவவாக்கியர் பாடல்	....	௯
ஞானக்கொம்மி	....	௬
உபதேச உரை	....	௮
சகிவர்ணபோதவுரை	....	௰௬
பகவற்கீதை வசனம்	....	௫௨

இப்புத்தகங்களும் மற்றபுத்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணத்திற் கமுக்குளம் அவதானம்பாப்பையர்வீதியில் ௩௫ வதுநம்பருடைய வீட்டிலே வாங்கிக்கொள்ளலாம்

உ

ஓம் மாதா மயம் ஜெகத்.

ஸ்ரீ முருகன் நித்திய பாராயண தவநெறிக் திருமுறை.

உயர் ஸ்ரீ முருகதாஸ் அவர்களால்

தொகுக்கப்பெற்று

கொழும்பு

தத் சங்க அன்பர்களால்

வெளியிடப்பட்டது.

ஓம் மதாமயம் ஜெகத்
ஸ்ரீமுருகன் நித்திய பாராயண தவநெறித் திருமுறை.

பொருளடக்கம்.

முன்னுரை

ஓம் மாதா மயம் ஜெகத்,
வேலும் மயிலும் துணை.

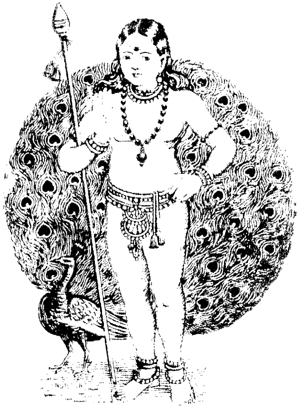
பாடாதாரைப் பாடவைத்துப் பண்பறிக்கும் பெருமாளின் திருவடியே துணையென நண்ணி பாடும் பணியே பணியாகப் பெற்ற அன்பர் பலருள் அருணகிரி ஒருவர். அவர் "யாமோதிய கல்வியும் எம்மறிவும், தாமேபெற வேலவர் தந்ததென" உலகை யெல்லாம் வேலனின் பிரதிபிம்பங்களென எண்ணி ஆண்டவன் தனக்கு அளித்த அருள்பாக்களான திருப்புகழ், திரு வகுப்பு, கந்தரலங்காரம், கந்தரந்தாதி, கந்தரனுபூதி, முதலியவைகளை "நெஞ்சக்கனகல்லும் நெகிழ்ந்துருக" கருணையோடு உலகிற்கு அளித்துள்ளார்.

எல்லாத் தெய்வங்களும் கொண்டாடும் மேலான தெய்வம் கலியுக வரதனான கந்தனே யெனவும், அவன் தன்னிடம் காட்டிய அபார கருணையையும் சொல்லிச் சொல்லி அருணகிரி உருகியுள்ளார்.

நாமும் அவர்போல் அனுபூதி பெற்று ஆனந்தக் கூத்தாட வேண்டுமல்லவா? சொருபமற்று தொடர் பற்றுத்தானே தோன்றினவனான ஆண்டவனை நம் உள்ளக்குகையில் சிறைபிடிக்க வேண்டாமோ? நிச்சய மாக அப்பரம் பொருளை நாம் கட்டுப்படுத்தியே ஆக வேண்டும். அதற்கு அனுபூதிபெற்ற அன்பர்களின் பாடல்களால் தொகுக்கப்பெற்ற இம் முருக நித்திய பாராயணத் தவநெறித் திருமுறையும் உதவியாயிருந்து அன்பர்களனைவரும் ஆண்டவனைக் கட்டியணைத்துக் கூத்தாடி, இன்ப, துன்ப, இறப்பு, பிறப்பு கடந்து தானேயே தானாகி வாழ வைக்கட்டும்.

"எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே யல்லாமல் வேறொன்று அறியேன் பராபரமே"

ஓம்மாதாமயம் ஜெகத்.

சமர்ப்பணம்.

எல்லாவுயிர்களுள்ளும் இறைவனது அன்பே

நிறைந்துள்ளது என்று உணர்ந்து

உலகத்தின் நன்மைக்காகவே

உடல் பொருளாவி மூன்றையும்

தத்தம் செய்துவாழும் சத்புருஷர்

பாதகமலங்களுக்கு

ஸ்ரீமுருகன்

நித்திய பாராயண தவநெறித் திருமுறையைச்

சமர்ப்பணம் செய்கிறோம்.

(கொழும்பு) சத் சங்கத்தவர்கள்.

ஓம் மதாமயம் ஜெகத்

ஸ்ரீ முருகன் நித்திய பாராயண

தவநெறித்திருமுறை.

குரு தோத்திரம்

ராகம் - நாட்டை

அழுந்தொறும் அணைக்கு மன்னை 1.
அறிவிலாது ஓடி யோடி
விழுந்தொறும் எடுக்கு மப்பன்
விளையாடும் போது தோழன்
தொழுந்தொறும் காக்கும் தெய்வம்
சொந்தமாய் எடுப்போர்க் கெல்லாம்
குழந்தை யிப்படி யுலாவு மென்
குருநாதர் வாழி வாழி.

அருணகிரியார் துதி.

ராகம் - ஆனந்தபைரவி

அந்தாதி யில்லா இறைவனுக்,
கந்தாதி யன்றுரைத்தும்
நந்தா வகுப்பலங் கார மவற்கே நனி புனைந்தும்
முந்தா தரவி லவன்புகழ் பூதியு முற்றுஞ்
சொன்ன
எந்தாய் அருணகிரிநாத வென்னைநீ யேன்றருளே. 2

3. அடியார் வணக்கம்.

ராகம் - காம்போதி

சிந்தை தெளிந்து சிவமானோர் எல்லோர்க்கும்
கொத்தடிமையான குடிநான் பராபரமே

தம்முயிர்போல் எவ்வுயிருந் தானென்று
தண்ணருள்கூர்
செம்மையருக் கேவல் என்று செய்வேன்
பராபரமே.

4. விநாயகர் துதி.

ராகம் - ஆனந்தபைரவி

ஏரானைக் காவிலுமை எம்மானுக் கன்றளித்த
போரானைக் கன்றதனைப் போற்றினால்-வாராத
புத்திவரும் பக்திவரும் புத்திர உற்பத்திவரும்
சக்திவரும் சித்திவரும் தான் (1)

ராகம் - ஆனந்தபைரவி தாளம் - ஆதி

உம்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி-
ஒண்கடலிற் றேனமுதத் துணர்வூறி;
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்-
என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே;
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே-
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே;
அன்பர்தமக் கானநிலைப் பொருளோனே—
ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமாளே.(2)

ராகம் - மோகனம் தாளம் - ஆதி

பக்கரை விசித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை
பட்சியெனு முக்ரதுர கமுநீபப்-
பக்குவம லர்த்தொடையு மக்குவடு பட்டொழிய
பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்;
திக்கது மதிக்கவரு குக்குடமும் ரட்சைதரு
சிற்றடியு முற்றிய ப னிருதோளும்-
செய்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு
செப்பென எனக்கருள்கை மறவேனே;
இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப ருப்புடனெய்
எட்பொரிய வற்றுவரை யிளநீர்வண்-
டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம்;
மிக்கவடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொளொரு
விக்கிநச மர்த்தனெனு மருளாழி-
வெற்பகுடி லச்சடில விற்பரம ரப்பரருள்
வித்தகம ருப்புடைய பெருமாளே. (3)

5. உபதேசம்.

ராகம் - கேதாரகௌளம்

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள்
வெகுளியைத் தானமென்றும்
இடுங்கோ ளிருந்த படியிருங்
கோளெழு பாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந்
திறக்கத் தொளைக்கவைவேல்
விடுங்கோ னருள்வந்து தானே
யுமக்கு வெளிப்படு

ராகம் - பைரவி

நினைந்து நினைந்துணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்து
நெகிழ்ந்தன்பே
நிறைந்து நிறைந்தூற் றெழுங் கண்ணீரத
னாலுடம்பு
நனைந்து நனைந் தருளமுதே நன்னிதியே ஞான
நடத்தரசே யென்னுரிமை நாயகனே
யென்று
வனைந்துவனைந் தேத்துது நாம் வம்மினுலகியலீர்
மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாங்
கண்டீர்
புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்
சொல்கின்றேன்
பொற்சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருண
மிதுவே. (2)

6. முருகனை வர வேண்டல்

ராகம் - காமஸ் தாளம் - ஆதி

காரணம தாகவந்து புவிமீதே-
காலனணுகாதிசைந்து கதிகாண;
நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத-
ஞான நடமேபு ரிந்து வருவாயே;
ஆரமுத மான தந்தி மணவாளா-
ஆறுமுக மாறி ரண்டு விழியோனே;
சூரர்கிளை மாள வென்ற கதிர்வேலா—
சோலை மலை மேவிநின்ற பெருமாளே. (1)

ராகம்பிலஹரி-சிம்மேந்திரமத்திமம்-தாளம்கண்டசாப்பு

சடைபின்னிய திருமேனி யுடையமுது முதல்ஞான
சொருபகிரி யிடமேவு முகமாறுங்-

சூர்தெரிய வரிபாட மறைகதி நறைபாய
துங்கிரிதமிழின் மொழிவேத மணம்வீச;

ஆர்பவள வொளிபாய அரியபூரி புரமாட
ஆயில்கரமொ டெழில்தோகை மயிலேறி-

அடியணிரு வினைகீறு படஅமர ரிதுபூவை
அதிசய மெனநின்பாட வரவேணும்;

விடையேறி அயன்மாலொ டமரர்முநி கணமோட
மிடறுடைய விடவாரி யருள்நாதன்-

மினலணைய இடைமாது இடமருவு குருநாதன்
மிகபக்தி அருநதி யருள்வோனே;

இடர்களிகள் பிணிபோட வினையுமருள் குறமாது
வளிவிணையிளகிர் முலையார்பி னணைமார்பா-

இனியமுது புவியாத வுடைனவு சதகோடி
யிருடியர்கள் புகழ்ஞான பெருமானே. (2)

ராகம் - ஹம்சத்வனி, சிந்துபைரவி தாளம் - ஆதி

அதலசேட னாட அகிலமேரு மீதாட
அபின-காளி தானாட அவளோடன்-

றதிரவீசி வாதாடும் விடையிலேறு வாராட
அருகு பூதவேதாள மவையாட;

மதுர வாணி தானாட மலரில் வேதனாட
மருவுவானு ளோராட மதியாட-

வனசமாமியாராட நெடியமாமனாட
மயிலு மாடி நீயாடி வரவேணும்;

கதைவி டாத தோள்வீம னெதிர்கொள்
வாளியால் நீடு
கருத லார்கள் மாசேனை பொடியாகக்-
கதறுகாலி போய்மீள விஜயனெறு தேர்மீது
கனகவேத கோடிதி ஆகமோதும்;
உததி மீதி லேசாயு முலக மூடு சீர்பாத
உவணமூர்தி மாமாயன் மருகோனே
உதயதாம மார்பான ப்ரபுட தேவமாராஜ
னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமாளே (3)

7. தரிசனம்

ராகம்-மோகனம்

பத்தித் திருமுக மாறுடன்
பன்னிரு தோள் களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மமுதுகண்
டேன் செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப்
பெருகிப் புவன மெற்றித்
தத்திக் கரைபுர ளும்பர
மாநந்த சாகரத்தே. (1)

ராகம்-மோகனம்

திருவடியுந் தண்டையுஞ் சிலம்புஞ் சிலம்பூடுருவப்
பொருவடிவேலுங் கடம்புந் தடம்புயமாறிரண்டும்
மருவடிவான வதனங்களாறு மலர்க்கண்களுங்
குருவடிவாய் வந்தென் னுள்ளங் குளிரக்குதி
கொண்டவே. (2)

அலங்காரம்

ராகம்-நீலாம்புரி தாளம்-ஆதி

ஆசைகூர் பத்த னேன்மனோ பத்ம
    மானபூ வைத்து — நடுவேயன்-
பானநூ லிட்டு நாவிலே சித்ர
    மாகவே கட்டி — யொருஞான;
வாசம்வீ சிப்ர காசியா நிற்ப
    மாசிலோர் புத்தி — யளிபாட-
பாக்ருதா ரஞ்ச மாலிகா ரப்ர
    வாளபா தத்தி — லணிவேனோ;
மூசுகா னத்து மீதுவாழ் முத்த
    மூரல்வே டிச்சி — தனபார-
மூழ்குநீ பப்ர தாபமார் பத்த
    மூரிவே ழத்தின் — மயில்வாழ்வே;
வீசுமீ னப்ப யோதிவாய் விட்டு
    வேகவே தித்து — வருமாசூர்-
வீழமோ திப்ப ராரைநாகத்து
    வீரவேல் தொட்ட — பெருமாளே.

9. அர்ச்சனை

ராகம்-செஞ்சுருட்டி தாளம்-ஆதி

நாதவிந்துக லாதீ நமோ நம
    வேத மந்த்ர சொரூபா நமோ நம
    ஞான பண்டித ஸாமீ நமோ நம வெகுகோடி
நாம சம்பு குமாரா நமோ நம
    போக அந்தரி பாலா நமோ நம
    நாக பந்த மயூரா நமோ நம . பரசூரர்

சேத தண்டவி நோதா நமோ நம
கீத கிண்கிணி பாதா நமோ நம
தீர சம்ப்ரம வீரா நமோ நம கிரிராஜ-

தீப மங்கள ஜோதீ நமோ நம
தூய அம்பல லீலா நமோ நம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோ நம அருள்தாராய்

ஈதலும் பல கோலால பூஜையும்
ஓதலும் குண ஆசார நீதியும்
ஈரமுங் குரு சீர்பாத சேவையு மறவாத-

ஏழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்விளை
சோழ மண்டல மீதே மநோகர
ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலூரா;

ஆதரம்பயி லாரூரர் தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி-

ஆதி யந்தவு லாவாசு பாடிய
சேரர் கொங்குவை காவூர் நனாடதில்
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்
பெருமாளே.

10. நைவேத்தியம்

ராகம்-கானடா

நைவேத்தியஞ் செய்வேன் தன் பதாம்புயத்திற் பத்தியுங்
நைவேத்தியமுங் கொற்றினர் மாற்றினர் பாற்றினத்திக்
நைவேத்தியஞ் செறி செல்லாத நித்தியத்தித்தியினைக்
நைவேத்தியஞ் சுயிர் கூற்றுரி ஆசிரிந்தீயுடாம்பே.

11. தீபாராதனை.

ராகம்-கானடா — தாளம்-ஆதி

மூலா நிலமதின் மேவிய ஐந்து
மோகா டவிசுடர் — தனைநாடி-
மோனநிலைதனை நாளு வகையிலு
மோதா நெறிமுறை — முதல்கூறும்;
லீலா விதமுனை தாமே கதிபெற
நேமா ரகசிய — வுபதேசம்-
நீடுழிதனிலே வாட மணியொளி
நீதா பலமது — தருவாயே;
நாலா ருசிபமு தாலே திருமறை
நாலா யது செப — மணிமாலை-
நாடாய் தவரிடா கேடா வரிகரி
நாரா யணார்திரு — மருகோனே;
சூலா திபர்சிவ ஞானர் யமனுதை
காலார் தரவரு — குருநாதா-
ஜோதீ திகுதிகு தீதீ செக செக
சோதீ நடமிடு — பெருமாளே.

12. வரம்வேண்டல்

ராகம்-ஹிந்துஸ்தான் செஞ்சுருட்டி　　　　தாளம்-ஆதி

பத்தியால் யானுனைப்　　　　பலகாலும்-
　　பற்றியே மாதிருப்　　　　புகழ்பாடி;
முத்தனா மாறெனைப்　　　　பெருவாழ்வின்-
　　முத்தியே சேர்வதற்　　　　கருள்வாயே;
உத்தமா தானசற்　　　　குணர்நேயா-
　　ஒப்பிலா மாமணிக்　　　　கிரிவாசா;
வித்தகா ஞானசத்　　　　திநிபாதா-
　　வெற்றிவே லாயுதப்　　　　பெருமாளே; (1)

ராகம்-ஹேமவதி　　　　தாளம்-ஆதி

வசனமிக வேற்றி　　　　மறவாதே-
　　மனதுதுய ராற்றி　　　　லுழலாதே;
இசை பயில்ஷ டாக்ஷ　　　　ரமதாலே-
　　இகபரசெள பாக்ய　　　　மருள்வாயே;
பசுபதிசி வாக்ய　　　　முணர்வோனே-
　　பழநிமலை வீற்ற　　　　ருளும்வேலா;
அசுரர்கிளை வாட்டி　　　　மிகவாழ-
　　அமரர்சிறை மீட்ட　　　　பெருமாளே. (2)

ராகம்-சக்ரவாகம்　　　　தாளம்-லலிதா

அபகார நிந்தைபட்　　　　டுழலாதே-
　　அறியாத வஞ்சரைக்　　　　குறியாதே;
உபதேச மந்திரப்　　　　பொருளாலே-
　　உனைநானி னைந்தருட்　　　　பெறுவேனோ;
இபமாமு கன்தனக்　　　　கிளையோனே-
　　இமவான்ம டந்தையுத்　　　　தமிபாலா;
ஜெபமாலை தந்தசற்　　　　குருநாதா-
　　திருவாவி னன்குடிப்　　　　பெருமாளே. (3)

ராகம்-மஜேயசாயா தாளம்-ஆதி

ஏழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக
மெனதிடர் பிறவி அவதாரம்-
இனியுன தபய மெனதுயி ருடலு
மினியுடல் விடுக முடியாது;
கழுகொடு நரியு மெரிபுவி மறலி
கமலனு மிகவு மயர்வானார்-
கடனுன தபய மடிமையு னடிமை
கடுகியு னடிகள் தருவாயே;
விழுதிக ழழகி மரகத வடிவி
விமலிமு னருளு முருகோனே-
விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய
விசைபெறு மயிலில் வருவோனே;
எழுகடல் குமுற அவுணர்க ளுயிரை
யினைகொளும் அயிலை யுடையோனே-
இமையவர் முநிவர் பரவிய புலியு
ரினில்நட மருவு பெருமாளே. (4)

ராகம்-மாண்டு தாளம்-ஆதி

அதிருங் கழல்ப ணிந்து னடியேனுன்-
அபயம் புகுவ தென்று நிலைகாண;
இதயந் தனிலி ருந்து க்ருபையாகி-
இடர் சங் கைகள்கலங்க அருள்வாயே;
எதிரங் கொருவ ரின்றி நடமாடும்-
இறைவன் தனது பங்கி லுமைபாலா;
பதியெங் கிலுமி ருந்து விளையாடிப்-
பலகுன் றிலுமமர்ந்த பெருமாளே. (5)

ராகம்-ஆபோகி தாளம்-ஆதி

விழுதா தெனவே கருதா துடலை
வினைசேர் வதுவே புரிதாக-

விருதா வினிலே யுலகா யதமே
விடவே படவார் படலாமோ;

அழுதா கெடவே அவமா கிடநா
ளடைவே கழியா துனையோதி-

அலர்தா ளடியே னுறவாய் மருவோ
ரழியா வரமே தருவாயே;

தொழுதார் வினைவே ரடியோ டறவே
துகள்தீர் பரமே தருதேவா-

சுரர்பூ பதியே கருணா லயனே
சுகிர்தா வடியார் பெருவாழ்வே;

எழுதா மறைமா முடிவே வடிவே
லிறைவா எனையா ளுடையோனே-

இறைவா எதுதா வதுதா தனையே
இணைநா கையில்வாழ் பெருமாளே. (6)

ராகம் - மோகனம் தாளம் - ஆதி

நீலங்கொள் மேகத்தின் மயில்மீதே-
நீவந்த வாழ்வைக்கண் டதனாலே;
மால்கொண்ட பேதைக்குன் மணநாறும்—
மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே;
வேல்கொண்டு வேலைப்பண் டெறிவோனே;
வீரங்கொள் சூரர்க்குங் குலகாலா;
நாலந்த வேதத்தின் பொருளோனே-
நானென்று மார்தட்டும் பெருமாளே. (7)

13. கந்தரநுபூதி

ராகம்-நாட்டை

காப்பு

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந்துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம்

நூல்

ஆடும் பரிவே லணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவிற்
சாடுந் தனியா னைசகோ தரனே. (1)

உல்லாசநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவிநோ தனுநீ யலையோ
எல்லா மறவென் னையிழந் தநலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரபூ பதியே. (2)

வானோ புனல்பார் கனன்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவினான் மறையோ
யானோ மனமோ எனையாண் டவிடந்
தானோ பொருளா வதுசண் முகனே. (3)

வளைபட் டகைமா தொடுமக் களெனுந்
தளைபட் டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைபட் டெழுசூ ருரமுங் கிரியுந்
தொளைபட் டுருவத் தொடுவே லவனே. (4)

மகமா யைகளைந் திட வல் லபிரான்
முகமா றுமொழிந் துமொழிந் திலனே
அகமா டைமடந் தையரென் றயருந்
சகமா யையுளின் றுதயங் குவதே (5)

ராகம் - ஹிந்தோளம்

திணியா னமனோ சிலைமீ துனதாள்
அணியா ரரவிந் தமரும் புமதோ
பணியா வெனவள் ளிபதம் பணியுந்
தணியா வதிமோ கதயா பரனே. (6)

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவே லிறைதா ணினைவாய்
சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே. (7)

அமரும் பதிகே ளகமா மெனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப்பொருள் பேசியவா
குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன்
சமரம் பொருதா னவநா சகனே. (8)

மட்டூர் குழன் மங்கையர் மையல்வலைப்
பட்டூ சல்படும் பரிசென் றொழிவேன்
தட்டூ டறவேல் சைலத் தெறியும்
நிட்டூ ரநிரா குலநிர்ப் பயனே. (9)

கார்மா மிசை காலன் வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார் பவலா ரிதலா ரியெனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடு வேலவனே. (10)

ராகம் - கானடா

கூகா வெனவென் கிளைகூ டியழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகா சலவே லவநா லுகவித்
தியாகா சுரலோ கசிகா மணியே. (11)

செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்,
பெம்மான் முருகன் பிறவா னிறவான்
சும்மா விருசொல் லறவென் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றுமறிந் திலனே. (12)

முருகன் றனிவேன் முனிநங் குருவென்
றருள்கொண் டறியா ரறியுந் தரமோ
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே. (13)

கைவாய் கதிர்வேன் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே யொழிவா யொழிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடுஞ் செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல்லுமவா வினையே. (14)

முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங் கவவெண் குணபஞ் சரனே. (15)

ராகம் - பிலஹரி

பேராசை யெனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையே னுழலத் தகுமோ
வீரா முதுசூர் படவே லெறியுஞ்
சூரா சுரலோ கதுரந் தரனே. (16)

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனாற்
பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப்புணர்வீர்
நாமே னடவீர் நடவீ ரினியே. (17)

உதியா மரியா வுணரா மறவா
விதியா லறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா வநகா வபயா வமரா
பதிகா வலசூ ரபயங் கரனே. (18)

வடிவுந் தனமும் மனமுங் குணமுங்
குடியுங் குலமுங் குடிபோ கியவா
அடியந் தமிலா வயில்வே லரசே
மிடியென் றொருபாவி வெளிப்படினே. (19)

அரிதா கியபெய்ப் பொருளுக் கடியேன்
உரிதா வுபதேச முணர்த் தியவா
விரிதா ரணவிக் ரமவே ளிமையோர்
புரிதா ரகநா கபுரந் தரனே. (20)

ராகம் - ஷண்முகப்பிரியா

கருதா மறவா நெறிகா ணவெனக்
கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரசூ ரவிபா டணனே. (21)

காளைக் குமரே சனெனக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரபூ பதிமே ருவையே (22)

அடியைக் குறியா தறியா மையினான்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேள் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணருங் குணபூ தரனே. (23)

கூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
சேர்வே னருள்சே ரவுமெண் ணுமதோ
சூர்வே ரொடுகுன் றுதொளைத் தநெடும்
போர்வே லபுரந் தரபூ பதியே. (24)

மெய்யே யெனவெவ் வினைவாழ் வையுகந்
தையோ அடியே னலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே. (25)

ராகம் - சாமா

ஆதா ரமிலே னருளைப் பெறவே
நீதா னொருசற் றுநினைந் திலையே
வேதா கமஞா னவிநோ தமனோ
தீதா சுரலோ கசிகா மணியே. (26)

மின்னே நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயான்
என்னே விதியின் பயனிங் கிதுவோ
பொன்னே மணியே பொருளே யருளே
மன்னே மயிலே றியவா னவனே. (27)

ஆனா அமுதே யயில்வே லரசே
ஞானா கரனே நவிலத் தகுமோ
யானா கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே. (28)

இல்லே யெனுமா யையி லிட்டனை நீ
பொல்லே னறியா மைபொறுத் திலேயே
மல்லே புரிபன் னிருவா குவிலென்
சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே லவனே. (29)

செவ்வா னுருவிற் றிகழ்வே லவனன்
றொவ்வா தவெனை வுணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவார் திகின் றதலால்
எவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே. (30)

ராகம் - சிந்துபைரவி

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
வீழ்வா யெனவென் னை விதித்தனையே
தாழ்வானவை செய்தன தா முளவோ
வாழ்வா யினிநீ மயில் வாகனனே. (31)

கலையே பதறிக் கதறித் தலையூ
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவேடர் குலப்பிடி தோய்
மலையே மலைகூ றிடுவா கையனே. (32)

சிந்தா குலவில் லொடுசெல்வமெனும்
விந்தா டவியென் றுவிடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே. (33)

சிங்கார மடந் தையர்தீ நெறிபோய்
மங்கா மலெனக்கு வரந் தருவாய்
சங்க்ரா மசிகா வலசண்முகனே
கங்கா நதிபால க்ருபா கரனே. (34)

விதிகா ணுமுடம் பைவிடாவினையேன்
கதிகாண மலர்க் கழலென் றருள்வாய்
மதிவா ணுதல்வள் ளியையல் லதுபின்
துதியா விரதா சுரபூ பதியே. (35)

ராகம் - மோகனம்

நாதா குமரா நமவென் றரனார்
ஓதா யெனவோ தியதெப் பொருடான்
வேதா முதல்விண் ணவர்சூ டுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரனே. (36)

கிரிவாய் விடுவிக்கிரமவேலிறையோன்
பரிவா ரமெனும் பதமே வலையே
புரிவாய் மனனே பொறையா மறிவால்
அரிவா யடியோ டுமகந் தையையே. (37)

ஆதா ளியையொன் றறியே னையறத்
தீதா ளியையாண் டதுசெப் புமதோ
கூதா ளகிரா தகுலிக் கிறைவா
வேதா ளகணம் புகழ்வே லவனே. (38)

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
மூவே டனையென் றுமுடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடிதோள் புணருந்
தேவே சிவசங் கரதே சிகனே. (39)

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேல் மறவேன்
மனையோ டுதியங் கிமயங் கிடவோ
சுனையோ டருவித் துறையோடு பசுந்
தினையோ டிதணோ டுதிரிந் தவனே. (40)

ராகம் - பைரவி

சாகாதெனையே சரணங்களிலே
காகா நமனார் கலகஞ்செயுநாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவஞா னொபதே சிகனே. (41)

குறியைக் குறியா து குறித் தறியும்
நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையுமற்று
அறிவற் றறியா மையுமற் றதுவே. (42)

தூசா மணியுந் துகிலும் புனைவா
ணேசா முருகா நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா அநுபூ திபிறந் ததுவே. (43)

சாடுந் தனிவேல் முருகன் சரணஞ்
சூடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ
வீடுஞ் சுரர்மா முடிவே தமும்வெங்
காடும் புனமுங் கமழுங் கழலே (44)

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்
றிரவா வகைமெய்ப் பொருளீ குவையோ
குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்
சரவா சிவயோ கதயா பரனே. (45)

ராகம் - மாண்டு

எந்தா யுமெனக் கருடந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே. (46)

ஆறா றையுநீத் ததன்மே னிலையைப்
பேறா வடியேன் பெறுமா றுளதோ
சீறா வருசூர் சிதைவித் திமையோர்
கூறா வுலகங் குளிர்வித் தவனே. (47)

அறிவொன் றறநின் றறிவா ரறிவிற்
பிறிவொன் றறநின் றபிரா னலையோ
செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
வெறிவென் றவரோ டுறும்வே லவனே. (48)

தன்னந் தனிநின் றதுதா னறிய
இன்னம் மொருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னங் களையுங் க்ருபைசூழ் சுடரே. (49)

மதிகெட் டறவா டிமயங் கியறக்
கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவேன்
னதிபுத் திரஞா னசுகா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே, (50)

ராகம் - மத்தியமாவதி

உருவா யருவா யுளதா யிலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியா யொளியாய்க்
கருவா யுயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவா யருள்வாய் குகனே. (51)

14. நன்றி மறவாத் தன்மை

ராகம்-கேதாரகௌளம் சௌராஷ்டிரம். தாளம்-ஆதி

கொந்து வார்குர வடியினு மடியவர்
சிந்தை வாரிஜ நடுவினு நெறிபல
கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய
குருநாதா

கொங்கி லேர்தரு பழநியி லறுமுக
செந்தில் காவல தணிகையி லிணையிலி
கொந்து காவென மொழிதர வருசம
யவிரோத;

தந்த்ர வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்
சந்தியாதது தனதென வருமொரு
சம்ப்ர தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து
விரைநீபச்-

சஞ்சரீகரி கரமுரல் தமனிய
கிண்கிணீமுக விதபத யுகமலர்
தந்த பேரருள் கனவிலு நனவிலு
மறவேனே;

சிந்து வாரமு மிதழியு மிளநவ
சந்த்ர ரேகையு மரவமு மணிதரு
செஞ்ச டாதரர் திருமக வெனவரு
முருகோனே-

செண்ப காடவி யினுமிக ணினுமுயர்
சந்த ருடவி யினுமுறை குறமகள்
செம்பொனூபுர கமலமும் வளையணி
புதுவேயும்;

இந்து வாண்முக வனசமு மருகமத
குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித
இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலு மபிராம-

இந்த்ர கோபமு மரகத வடிவமு
மிந்த்ர சாபமு மிருகுழையொடுபொரு
மிந்த்ர நீலமு மடலிடை யெழுதிய
பெருமாளே.

ராகம்-ஆரபி, தோடி. தாளம்-ஆதி

ஆனாத ஞான புத்தி யைக்கொ டுத்ததும்
ஆராயு நூல்க ளிற்க ருத்த ளித்ததும்
ஆதேச வாழ்வி னிற்ப்ர மித்தி ளைத்துயி
ரழியாதே-

ஆசாப யோதியைக்க டக்க விட்டதும்
வாசாம கோசரத்திருத்து வித்ததும்
ஆபாத னேன்மி கப்ர சித்தி பெற்றினி
துலகேழும்;

யானாக நாம அற்பு தத்தி ருப்புகழ்
தேனூற வோதி யெத்தி சைப்பு றத்தினும்
ஏடேவு ராஜ தத்தி னைப்பணித்ததும்
இடராழி-

ஏறாத மாமலத்ர யக்குணத்ரய
நாளுவி கார புற்பு தப்பி றப்பற
ஏதேம மாயெனக்க நுக்ர கித்ததும்
மறவேனே;

மாநாக நாண்வ ளைப்பு றத்து வக்கியொர்
மாமேரு பூத ரத்த னுப்பி டித்தொரு
மாலாய வாளி யைத்தொ டுத்த ரக்கரி
லொருமூவர்-

மாளாது பாத கப்பு ரத்ர யத்தவர்
தூளாக வேமு தற்சி ரித்த வித்தகர்
வாழ்வேவ லாரி பெற்றெடுத்த கற்பக
வனமேவும்;

தேநாய காஎனத்து திக்க வுத்தம
வானோர்கள் வாழ விக்ர மித்தி ருங்கழல்
சேராத சூர னைத்து ணித்த டக்கிய
வரைமோதிச்-

சேறாய சோரி புக்க ளக்கர் திட்டெழ
மாறாகி சாச ரக்கு லத்தை யிப்படி
சீராவி னால றுத்த றுத்தொ துக்கிய
பெருமாளே. (2)

15. முருகன் பெருமை

மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன்
முத்தமிழால்

வைதா ரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய
வாரணம்போற்

கைதா னிருப தடையான் தலை பத்துங் கத்தரிக்க
எய்தான் மருக னுமையாள் பயந்த விலஞ்சி
யமே. (1)

ராகம்-பீம்பிளாஸ்மிசரம். தாளம்-ஆதி

கந்த னென்ற பெயரான்டங்
காதல் கொண்டேன் தோழி
காரணா னுலகுக் கெல்லாங்
கதிர்காமன் தோழி
எந்தனுள்ளங் கொள்ளைகொண்ட
கள்வனடி தோழி
எல்லாவற்றிலு நிறைந்த
காந்தனடி தோழி
தானென்றகந்தை கொண்டாற்
தாளானடி தோழி
தக்ஷணயதை யழித்து
ரக்ஷிப்பாண்டி தோழி

தன்னந்தனியானவற்கு
துணையாவான் தோழி
தன்னையறமறந்தாரையுந்
தான் மறவான் தோழி
நானற்றருள்ளங் கோயில்
கொண்டவண்டி தோழி
நல்ல தெல்லாந் தன்னிடத்தே
கொண்டவண்டி தோழி
தேனொத்த பண்ணிசையிற்
தேர்ந்தவண்டி தோழி
நிக்கியன்பாய் பாடினாலும்
திருப்திகொள்வான் தோழி

தேவாதிதேவர் தொழும்
தெய்வமடி தோழி
தெய்வயானை [வள்ளி] தழுவு மெந்தன்
தெய்வமடி தோழி

பன்னிருகைகொண்டன்பர்
பயமழிப்பான் தோழி
தன்னிலையைத் தந்தன்பரைத்
தாங்கிடுவான் தோழி - (கந்தனென்ற)

கல்லெனச்சிலம்பொலிக்க
வருவானடி தோழி
கல்நெஞ்ச முருக்குமவன்
வேலிஞெளி தோழி

அன்பருள்ளங்குளிர ஆடும்
மயிலானடி தோழி
இன்பம் வரக் கூவுமவன்
சேவற்கொடி தோழி

அகன்ற மார்பிற்கடப்புகண்டா
லாசைவரும் தோழி
புகன்ற சொல்லில் வேதமணம்
வீசுமடி தோழி

ஆறுமுகப் புன்சிரிப்பைக்
கண்டுவிட்டால் தோழி
ஆ! ஆ!! இது வேசத்திய
இன்பமடி தோழி

உருகிமுருகா என்றவர்முன்
ஓடிவருவான் தோழி
வருக வருக என்றவனை
வாழ்த்திடுவோம் தோழி

என்னவென்று சொல்வேனடி
என் முருகன் பெருமை
இன்பமாக ஹரா ஹரா
என்றாடிடுவோம் தோழி

ஆதிபராசக்திபாலன் அழகன்
கதிர்காமன்
அவனையணைத்தின்புற
ஓடிவாடி தோழி.

(கந்தனென்ற)

---

16. போற்றி.

ராகம் - மத்திமாவதி

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி
கருணை போற்றி
ஏவருந் துதிக்க நின்ற வீராறு தோள்
போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி
போற்றி யன்னான்
சேவலு மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல்
போற்றி போற்றி.

17. ஆனந்தம்.

ராகம் - ஷண்முகப்பிரியா

போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாதொன்று வந்து
வந்து
தாக்கு மனோலயந் தானே தருமெனைத்
தன்வசத்தே
ஆக்கு மறுமுக வாசொல் லொணுநிந்த
வானந்தமே.

---

18. நமஸ்காரம்.

ராகமாலிகை.

வேலு மயிலு நினைந்தவர்
தந்துயர் தீர அருள்தரு கந்தா நின்னருள்தாராய்
முருகா சரணம் சரணம்!

பணியு மடியார் சிந்தை மெய்ப்
பொருளதாக நவில் சரவணபவா
சரணம் சரணம்!

அடியவ ரிச்சையி லெவை யெவையுற்றன
அவைதரு வித்தருள் பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

வேண்டிய போதடியார் வேண்டிய போகமது
வேண்ட வெறாதுதவு பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

வேண்டுமடியர் புலவர் வேண்டஅரிய பொருளை
வேண்டுமளவி லுதவும் பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

சிவமார் திருப்புகழை எனுமுவினிற் புகழ
சிவஞான சித்திதனை யருள்வாயே
முருகா சரணம் சரணம்!

கலியாண சுபுத்திரனாக
குறமாது தனக்குவிதேனாக
கவினுரு புயத்திலுலாவி விளையாடிக்-

களிகூரு முனைத் துணைதேடு
மடியேனைச் சுகப்படவே வை
கடனாகு மிதுக்கனமாகு முருகோனே
சரணம் சரணம்!

சஞ்சலமான பைத்தியமாகி தடுமாறித்
தவியாமல் பிறப்பையும் நாடி
யதுவேரை யறுத்துனை யோதி
தலமீதில் பிழைத்திடவே நின்னருள்தாராய்
பவரோக வைத்திய நாதப் பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

சகல துக்க முமறச் சகல சற்குணம் வரத்
தரணியிற் புகழ் பெறத் தகைமை
பெற்றுனது பொற்
சரண மெப்பொழுது நட்பொடு நினைத்திட
அருள் தருவாயே
முருகா சரணம் சரணம்!

நினைத்த காரியம் அநுக்கூலமே புரி பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

வழைக் கிரங்கும் பெருமாளே சரணம் சரணம்!
வழைகள் வியாகுல மிதேதெனெ வினவிஞனை
யேவர் புகழ்வார் மறையுமென்சொலாதோ
முருகா சரணம் சரணம்!

குறிஞ்சிவாழும் மறவர்நாயக ஆதிவிநாயக
இளைய நாயக காவிரி நாயக
வடிவிநாயக ஆனைத நாயக எங்கள் மானின்

மயிலுநாயக தேவர்கள் நாயக
கவுரி நாயகனார் குருநாயக
வடிவதாமலை யாவையு மேவிய தம்பிரானே
சரணம் சரணம்!

சிவத்தின்சாமி மயில்மிசை நடிக்குஞ்சாமி
யெமதுளே
சிறக்குஞ்சாமி சொரூபமி தொளிகாணச்
செழிக்குஞ்சாமி பிறவியை யொழிக்குஞ்சாமி
பவமதை
தெறிக்குஞ்சாமி முனிவர்க ளிடமேவும்
தவத்தின்சாமி புரிபிழை பொறுக்குஞ்சாமி
குடிநிலை
தரிக்குஞ்சாமி யசுரர்கள் பொடியாகச்
சதைக்குஞ்சாமி யெமைப்பணி விதிக்குஞ்சாமி
சரவண
தகப்பன்சாமி யெனவரு பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

கலக்குண்டாகு புவிதனிலெனக்குண்டாகு
[பணிவிடை
கணக்குண்டாதல் திருவுள மறியாதோ
முருகா சரணம் சரணம்!

அசல குலபதி தருமொரு திருமகள்
அயனை விமலனை யெழுவரும் வழிபட
அருளி அருணையி லுறைதரு மிறையவ
ளபிராமி-

அநகை அநுபவை அநுதயை அபிநவை
அதல முதலெழு தலமிவை முறைமுறை
அடைய அருளிய பழையவ ளருளிய
சிறியோனே
முருகா சரணம் சரணம்!

வசுவ பசுபதி மகிழ்தர வொருமொழி
மவுன மருளிய மகிமையு மிமையவர்
மயிலில் வனிதையும் வனசரர் புதல்வியும்
வடிவேலும்

மயிலு மியலறி புலமையு முபநிட
மதுர கவிதையும் விதரண கருணையும்
வடிவு மிளமையும் வளமையு மழகிய
பெருமாளே
சரணம் சரணம்!

இனி யடியேனுக் கிசைய இதுபொருளென
[அறிவுறவொரு
வசனமுற இரு வினையற மலமற
இரவு பகலற எனதற நினைதற அநுபூதி

இனிமை தருமொரு தனிமையை மறைகளி
னிறுதி யறுதியி டவரிய பெறுநிலையை
இருமை யொருமையில் பெருமையை
வெளிபட மொழிவாயே முருகா
சரணம் சரணம்!

ஆடிய மயிலினை யொப்புற்று
பீலியு மிலையுமு டுத்திட்டு
ஆறிரு மழகுறி கப்பெற்று யவனுளும்

ஆகிய விதங்களிசை யுற்றிட்டு
மானின மருளவி ழித்திட்டு
ஆயுத கவணொரு கைச்சுற்றி விளையாடும்;

வேடுவர் சிறுமி யொருத்திக்கு
யான் வழி யடிமையெனச் செப்பி
வீறுள அடியிணை யைப்பற்றி பலகாலும்
வேதமு மமரரு மெய்ச் சக்ர
வாளமு மறியவி லைப்பட்டு
பேருவில் மிகவு மெழுத்திட்ட பெருமானே
சரணம் சரணம்!

அந்தண் மறை வேள்வி காவற்கார சரணம்!
செந்தமிழ் சொல் பாவின் மாலைக்காரா சரணம்!
அண்ட ரூபகார சேவற்காரா சரணம்!
முடிமேலே அஞ்சலி செய்வோர்கள்
நேயக்காரா சரணம்!
குன்றுருவ ஏவும் வேலைக்கார சரணம்!
அந்தம் வெகுவான ரூபக்கார சரணம்!
எழிலான சிந்துரமின் மேவு போகக்கார
சரணம்!

விந்தை குறமாது வேளைக்கார சரணம்!
செஞ் சொலடியார்கள் வாரக்கார சரணம்!
எதிரான செஞ்சமரை மாயு மாயக்கார
சரணம்!
துங்கரண சூர சூறைக்கார சரணம்!
செந்தினகர் வாழுமாண்மைக்காரப்
பெருமாளே சரணம்! சரணம்!

நான்முஞ்சர் மனைவாசல் தேடித் தேடி யுழலாமல்
எனக்கு முந்தை வினையே வாராமற் போக
செம்பொன் மயில் மீதிலெப்போது
வருவாயோ? முருகா சரணம் சரணம்!

வேதமூர்த்தி திருத்தணி வெற்புறை
சோதி கார்த்திகை பெற்ற விளக்கொளியே!

அடியேன் வினைப்பகை யறுத்து, நினைத்ததும்
முடித்து
மனத்துயர் கெடுத்து, அடியேனை வளர்த்தருள்
கிருபைக் கடலே முருகா சரணம்! சரணம்!

சித்ரக வித்துவ சத்த மிகுத்ததி
ருப்புக ழைச் சிறிதடியேனுஞ்
செப்பென வைத்துல கிற்பரவத்தெரி
சித்தவ நுக்ரக மறவேனே
முருகா சரணம் சரணம்!

நீ தந்த பொருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே
முருகா சரணம் சரணம்!

ராகம் - மாயாமாளவகௌளம்

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற்
சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுதுகோட்டிக்கைந்
நாற்றிநரம்
பாலார்க் கையிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த
அகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதொளைத் தோளிரு தாளன்றி
வேறில்லையே. (1)

ராகம் - முகாரி

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த
வேல்முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய் நரம்
பாற்பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறெனைப்
போதவிட்ட
விதிதனை நொந்து நொந் திங்கேயென் றன்மனம்
வேகின்றதே. (2)

ராகம் - கானடா

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக்
காத்தருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்
கொடிபோற்
பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்
கின்றதே. (3)

ராகம் - சுரசப்பிரியா

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தகந் தாவென்று
வாழ்த்து மிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றறி யேன்கற்ற
கல்வியும் போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகிநிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன்
னடைக்கலமே. (4)

19. மங்களம்.

ராகமாலிகை. தாளம்-ஆதி

முருகா முருகா முருகா முருகா
முருகா முருகா திருமால் மருகா

வருக வருக வரமே தருக
பெருகா தலுடன் பணிந்தே னருள்தா
திருவுங் கலையும் மலையின் மகளும்
தினமுந் தழுவும் மழலை குகனே. (1)

அணியும் மணியு மடியார் விழியும்
அணியுந் தோளா அழகா வருக
அடியா ருளமே அமருந் தேவா
முடியா முதலே முருகா சரணம். (2)

கணமு முனைநான் மறவேன் மறவேன்
கருணைக் கடலே கண்ணின் மணியே
வேலும் மயிலுங் கோழிக் கொடியும்
விரும்பிக் கொள்ளும் விமலா சரணம். (3)

காலின் சிலம்பி னொலி-கொஞ் சிடவே
கந்தா குதித்தென் முன்னே வருவாய்
பாலில் நெய்போற் பலவுயிருள் நீ
பரிவாய் நின்றாய் பரி பூரணனே. (4)

அருளும் பொருளும் அருள் வான் நீயே
மருளும் மனமும் மாற்றுவா னீயே
பொருளுள் அழியாப் பொருளும் நீயே
புனிதா முருகா தருவாய் உன்னை. (5)

உந்தனை நினைந்து வந்தனை செய்து
தொந்தங் கடந்து சுகம் பெற்றிடவே
சந்திர முகமும் திருத்தாள் மலரும்
செந்தமிழ் முருகா இன்றருள் தரவா. (6)

அன்னையுந் தந்தையும் அன்பராவானும்
என்னையு மானிடனாக்கிய கோனும்
பன்னிரு கையுடன் பவமழிப் பானும்
கன்னி பராசக்தி பால நீயன்றோ. (7)

பாடும் பணியே பணியாய் யன்பர்
கூடும் இடமே கோவில தென்று
நாடும் மனமே படைக்க வெனக்கு
ஆடும் மயிலா அருள்தா அருள்தா. (8)

முருகன் குமரன் குகனென் றுமொழிந்து
உருகும் அடியார் நடுவே யிருந்து
பெருகா தற்கண் ணீர்வூற் றெழவே
பேயாய் திரிய இன்றருள் பாலா. (9)

முருகா திருமால் மருகா வருக
வருக உனை நான் மறவா வகையில்
தருக வரமே வேண்டா வுள்ளம்
தருக வருக ஒன்று கூடவே. (10)

நெஞ்சக் கனகல் உருகச் செய்தாய்
வஞ்சப் பகைகள் ஒழியச் செய்தாய்
கொஞ்சி யேயுன்னைப் பாடச் செய்து
அஞ்சே லெனவெனை யாண்டா யப்பா. (11)

ஞாலம் எல்லாம் நீயே யானாய்
யானும் நீயும் ஒன்றே என்றாய்
பாலுந் தேனும் கலந்தாற் போலே
பரமா னந்தம் பெற்றேன் பெற்றேன். (12)

முருகா திருமால் மருகா சரணம்
முருகா குறமின் கணவா சரணம்
முருகா அன்பர் விருந்தே சரணம்
முருகா அருண கிரியே சரணம். (13)

முருகா வாழ்க நினதிரு பாதம
முருகா வாழ்க திருசத் சங்கம்
முருகா வாழ்க நின்புகழ் சொல்வோர்
முருகா வாழ்க எல்லா உலகும். (14)

ராகம் - மத்திமாவதி

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம்வாழ்க
வெற்பை
கூறுசெய்தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்கச்
செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞைவாழ்க யானைதன் அணங்குவாழ்க
மாறிலா வள்ளிவாழ்க வாழ்க சீரடியாரெல்லாம்.

20. சாந்தி

ஆடும் பரிவேல் அணி சேவலெனப்
பாடும் பணி பெறில் அதுவே சாந்தி
முருகன் குமரன் குகனென்று மொழிக்
துருகும் செயல் பெறில் அதுவே சாந்தி
உருவன் றருவன் றுளதன் றிலதன்
றிருளன் றொளியன்றென நின்றதுவே சாந்தி
ஆசாநிகளந்துகளாயின பின்
பேசா அனுபூதி பிறக்குமிதுவே சாந்தி.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.